SUFOI ©
ufo-nyt
50. årg. 2008 3. kvartal Nr. 3

Ført bag lyset

Projekt afsløring

En skør, skør verden

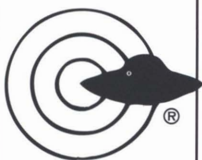
Betty og Barney Hill: Sagen genåbnet

Forsideillustration:

Det var en isnende kold og blæsende nat i vinteren 1979. Paul Bennewitz trådte ud på altanen i sit mondæne hjem i Four Hills, en forstad til Albuquerque i New Mexico. Det skulle snart blive et tilbagevendende natligt ritual. Siden september havde Paul Bennewitz og hustruen, Cindy, observeret mangefarvede lys, der fløj rundt i det lille bjergområde inden for hegnet på Manzano Weapons Storage Complex, mindre end to kilometer fra deres hjem. I den kommende tid tog Bennewitz hundredvis af fotografier gennem sin telelinse og metervis af 8 mm film af disse fascinerende objekter.
Læs mere om Bennewitz-sagen i artiklen "Ført bag lyset".
(Illustration: Bo Møller Hansen)

Indhold

Skandinavisk UFO Information

SUFOI
Postboks 95, DK-6200 Aabenraa
giro 9 11 77 25

Elektronisk post til SUFOI:
Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: *www.ufo.dk*
E-mail: *info@sufoi.dk*

SUFOIs formål og ledelse:
Se side 3

Ansvarshavende redaktør:
Kim Møller Hansen

Redaktionel medarbejder:
Ole Henningsen
e-mail: *oleh@post1.tele.dk*

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:
Henrik Klinge Pedersen og Bo Møller Hansen

Produktion:
Tryk: Glumsø Bogtrykkeri A/S
- 57 64 60 85

Annoncer:
Redaktionen modtager gerne reproklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:
Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Udgivelsestidspunkter 2008:
I 2008 udkommer UFO-Nyt 15. februar, 16. maj, 15. august og 14. november.

Abonnement:
UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2008 er kr. 297,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 95, 6200 Aabenraa.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 70,00 (i alt kr. 367,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.
Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2008-2012 incl.) for kr. 1.485,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.835,00.

Adresseændringer:
Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv:
Jan Hansen, Postboks 95, 6200 Aabenraa.

Hvor intet andet er nævnt, er de bragte illustrationer fra SUFOI Picture Library.

UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ○ Postboks 95 6200 Aabenraa ○ tlf. 70 20 11 22
SUFOI reg. nr. 3148/3149 ○ ISSN 0049-4976

Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 95, 6200 Aabenraa

Formål
1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufofænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et ufofænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand
Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Områdeansvarlige

Rapportarbejde
Toke Haunstrup, Skippingevej 25, Særslev, 4460 Snertinge. 59 26 89 79-13.

Udgivelser
Kim Møller Hansen

Informationsarbejde
Peter Nørgaard, Solbakkevej 69, 8600 Silkeborg. 86 82 64 02.

Hjemmeside
Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Jan Hansen (ekspedition), Postboks 95, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Bo Nielsen, Søndermarken 1, 8752 Østbirk. 86 28 31 91.

Inge Svane, Langelinie 102, 5230 Odense M

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

En skør, skør verden

AF KIM MØLLER HANSEN

I *Søndagsavisen* skrev Mette Lisby den 1. juni 2008 i sin underholdende, ugentlige klumme "I mine øjne" om konspirationsteorier under overskriften "Intelligent liv – men hvor?".

Anledningen var Det britiske Forsvarsministeriums offentliggørelse af hidtil hemmeligholdte rapporter om ufoer. Som du kan læse mere om i dette nummer af *UFO-Nyt*, var dokumenterne ikke sprængfyldte med mystik, hvilket straks affødte konspirationsteorier om, at forsvarsministeriet bevidst tilbageholder oplysninger.

Mette Lisby skriver:

"Jeg er en stor fan af konspirationsteorier. De er ikke kun paranoide antagelser om et system, der er ude på at narre os. Grundlæggende dækker konspirationsteorier over en dyb trang til at forklare, hvorfor ting går galt. De opstår, fordi vi ganske enkelt nægter at acceptere, at 'shit happens'. ... Populære præsidenter bliver ikke bare skudt af tilfældige tosser, verdens bedste sanger bliver ikke pludseligt revet bort, og verdens største sexsymbol tager ikke bare for mange sovepiller. Den slags frygteligheder sker ikke af sig selv. Der må være større kræfter på spil. En forklaring. Skal man være kynisk, er konspirationsteorier ikke nødvendigvis tegn på intelligent liv, men i det mindste tegn på fantasifuldt liv og en fulstændig ukuelig optimisme."

Den ukuelige optimisme og det paranoide tankespind får frit spil på internettet og har, som det fremgår af artiklerne i dette nummer af *UFO-Nyt*, sjældent fodfæste i virkeligheden. Det kan imidlertid være svært at bevare jordforbindelsen, for en gang imellem dukker der sager op, som giver konspirationsteori-fantasterne vind i sejlene, fordi myndighederne tilsyneladende indrømmer at have ført os bag lyset.

Historien om Paul Bennewitz er sådan en sag. Her blev farverige eventyr iscenesat i årevis af flere amerikanske efterretningstjenester. De ville drive en stakkels mand til vanvid og miskreditere mennesker, som i deres fritid beskæftigede sig med at undersøge ufo-beretninger, for at fjerne opmærksomheden fra det, som det i virkeligheden handlede om: Afprøvning af superhemmeligt, militært udstyr.

Som vi tidligere har dokumenteret her i *UFO-Nyt*, så er det ikke første gang, at efterretningstjenesterne i USA har gjort sig store anstrengelser for at få folk til at tro på vilde ufo-historier for at skjule militære hemmeligheder. Intet tyder på, at de amerikanske myndigheder ved, hvad ufoerne er – altså at de sidder inde med "sandheden" – men de har intet problem med at (mis)bruge emnet til at opfylde egne behov, når situationen kræver det.

I Bennewitz-sagen stod efterretningstjenesterne både for sløringen og afsløringen. Så problemet er her, at vi aldrig får 100 procent at vide, hvad der faktisk foregik – agenter har jo ligesom til opgave at hemmeligholde ting og sager – og det er guf for konspirationsteori-dyrkerne, der omkostningsfrit kan lancere hvad som helst, igen og igen. Nogle mennesker har bare konspirationsteorier som verdensforståelse.

Det kan vi ikke ændre afgørende ved her i *UFO-Nyt*, men vi kan fremlægge de tilgængelige facts, så læserne kan guide sig rundt i en skør, skør verden. ❑

Ført bag lyset

Det var en isnende kold og blæsende nat i vinteren 1979. Paul Bennewitz trådte ud på altanen i sit mondæne hjem i Four Hills, en forstad til Albuquerque i New Mexico. Det skulle snart blive et tilbagevendende natligt ritual. Siden september havde Paul Bennewitz og hustruen, Cindy, observeret mangefarvede lys, der fløj rundt i det lille bjergområde inden for hegnet på Manzano Weapons Storage Complex, mindre end to kilometer fra deres hjem. I den kommende tid tog Bennewitz hundredvis af fotografier gennem sin telelinse og metervis af 8 mm film af disse fascinerende objekter.

AF KIM MØLLER HANSEN

Nogle gange forsvandt lysene lynhurtigt for sekunder efter tilsyneladende at dukke op adskillige kilometer længere væk. Denne adfærd var for Bennewitz det ultimative bevis på, at noget ikke-jordisk legede kispus med menneskeheden og udfordrede os. Når tiden var inde, ville den 52-årige elektronikekspert præsentere de indsamlede data for landets autoriteter, som han var overbevist om uden tøven ville imødegå truslen. De ville heller ikke have noget andet valg, for lysene sværmede omkring Manzano Weapons Storage Complex, som på daværende tidspunkt var den vestlige verdens største, underjordiske lager af atomvåben. Manzano-bjergene er spækket med et vidtforgrenet netværk af underjordiske tunneler og skakter og det bedst beskyttede og mest hemmelige sted på Kirtland Air Force Base.

(Illustration: Bo Møller Hansen)

Hemmelighedsfulde New Mexico

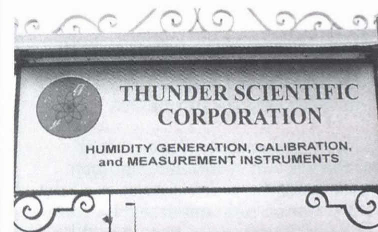
I slutningen af 1930'erne foreslog driftige forretningsfolk i Albuquerque i New Mexico, at forbundsregeringen oprettede en militærbase på et stort ubenyttet areal syd for den blomstrende by. Kirtland Air Force Base blev etableret kort før Anden Verdenskrig.

Efter krigen blev forladte gårde og andre bygninger på basens område brugt til at huse videnskabsfolk (inklusive en del formodede krigsforbrydere), der under Operation Paperclip blev smuglet ud af Tyskland og Østrig efter Nazi-Tysklands sammenbrud. Efter debriefing blev de overført til raketbasen i White Sands, 375 km syd for Kirtland Air Force Base, for bl.a. at videreudvikle erobrede V-2 raketter – og til laboratorierne i Los Alamos for at stille deres knowhow til rådighed for amerikanerne under Den Kolde Krig.

I området sydøst for Manzano-bjergene og de underjordiske lagre af atomvåben ligger Coyote Canyon, hvor Sandia National Laboratories hører til. Her blev fx laserstyrede missiler udviklet og testet i al hemmelighed, og her udvikler forskere hos Sandia i dag fremtidens våben- og forsvarssystemer.

Som nærmeste nabo til en af portene ind til Kirtland Air Force Base ligger Thunder Scientific, som Bennewitz – med en mastergrad i fysik som baggrund – grundlagde i 1969. Firmaet leverer højteknologisk temperatur- og luftfugtighedsudstyr til NASA og det amerikanske flyvevåben.

Fremtiden for Thunder Scientific og for familien Bennewitz tegnede lys i slutningen af 1970'erne, indtil Bennewitz en vinterdag begyndte at se mystiske lys og modtage kodede radiobudskaber om, at fremmede væsner etablerede hemmelige, underjordiske baser på Jorden, havde indgået en aftale med den amerikanske regering om, at de fremmede måtte bortføre mennesker og dyr mod til

Thunder Scientific Corporation er grundlagt af Paul Bennewitz og ligger nær dette skilt, som står ved indgangen fra Wyoming Avenue ind til Kirtland Air Force Base. Firmaet drives i dag med succes af sønnerne Brad og Mathew Bennewitz. (Foto: Greg Bishop)

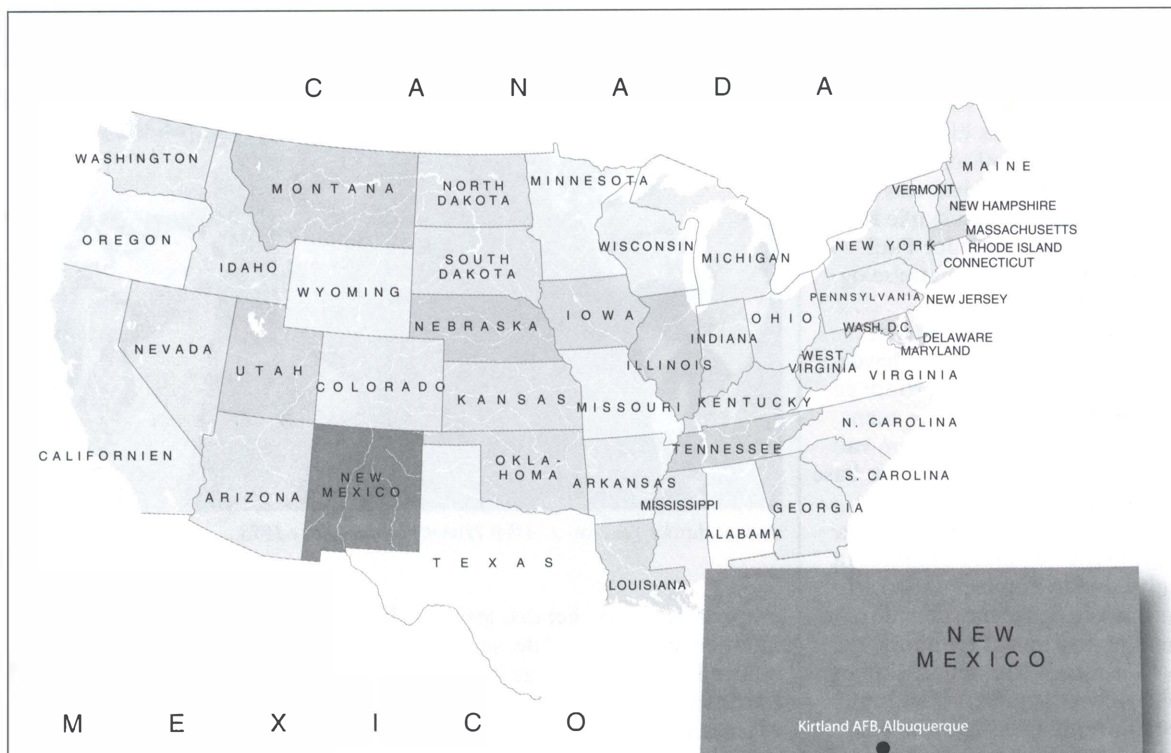
gengæld at levere teknisk knowhow til amerikanerne, osv.

Det var farverige historier, som tilsyneladende blev iscenesat af en række amerikanske efterretningstjenester – Air Force Office of Special Investigation (AFOSI), CIA, National Security Agency (NSA) og Defence Intelligence Agency (DIA). De ville drive en stakkels mand til vanvid, miskreditere mennesker, som i deres fritid beskæftigede sig med at undersøge ufo-beretninger – og fjerne opmærksomheden fra det, som det virkelig handlede om: Afprøvning af superhemmeligt, militært udstyr.

En bortført dukker op

De tilbagevendende observationer af lys over Kirtland Air Force Base kickstartede Bennewitz' ufo-interesse, der greb mere og mere om sig og blev kendt i ufo-kredse, bl.a. hos den amerikanske ufo-organisation APRO (Aerial Phenomena Research Organization).

Den 7. maj 1980 fik Bennewitz besøg af Myrna Hansen, som blot to dage tidligere havde haft en ufo-bortførelsesoplevelse sammen med sin 6-årige søn, mens de kørte

(Kort: Henrik Klinge Pedersen)

i bil nær Cimarron i New Mexico. I 1980 var bortførelses-fænomenet endnu ikke blevet en del af den amerikanske ufo-scenes hverdag. Bedst kendt var Betty og Barney Hill-sagen fra 1961 og Travis Walton svindel-sagen fra 1975. Budd Hopkins havde endnu ikke skrevet sin skelsættende bog "Missing Time", som for alvor satte gang i en bølge af ufo-bortførelsesoplevelser, hvor (især) kvinder under regressionshypnose kunne fortælle, at de var blevet bortført midt om natten og udsat for undersøgelser – ofte med seksuelle undertoner – af fosterlignende og fjendtligsindede små aliens (de grå). Alt sammen uden at ægtefæller, børn eller andre havde bemærket noget som helst mystisk på gerningsstedet (oftest soveværelset) eller i nærliggende omgivelser.

Det var imidlertid ikke meget, Myrna Hansen kunne fortælle Bennewitz, som mente, at Myrnas bevidsthed blev kontrolleret af aliens ved hjælp af en slags stråler. En løsning var – mente Bennewitz – at Myrna blev hypnotiseret, så hun kunne fortælle alt, som strålerne ellers blokerede for.

Bennewitz kontaktede APRO, hvor lederen, James Lorenzen, foreslog, at Leo Sprinkle, som var psykolog ved University of Wyoming og gennem 10 år havde efterforsket adskillige ufo-sager, skulle hypnotisere Myrna og forsøge at fraviste hendes underbevidsthed de oplysninger, hun ikke kunne huske i "vågen" tilstand.

Den 11. maj 1980 ankom Leo Sprinkle til Albuquerque. Bennewitz og Myrna insisterede på, at seancen skulle foregå i Bennewitz' bil i garagen, hvor de håbede, at strålerne ikke kunne nå dem. Bilens vinduer blev dækket af sølvpapir, og under disse bizarre forhold gik Leo Sprinkle i gang med at hypnotisere Myrna Hansen.

Sprinkle blev under sit besøg hos Paul Bennewitz også præsenteret for optagelserne af de mystiske lys, som Bennewitz havde fotograferet, mens de fløj rundt over Manzano-våbenlageret og Coyote Test Area. Sprinkle kunne dog kun se nogle bittesmå, grålige streger eller gnister på videofilmene. Bennewitz kaldte

▶ *Psykologen R. Leo Sprinkle afholder hvert år en konference på University of Wyoming, hvor ufo-bortførte mødes for at dele hinandens oplevelser. Sprinkles interesse er mere end akademisk: Han tror selv, at han kan kommunikere med ikke-jordiske. (Foto: Hilary Evans)*

Ufo-sløring

dem fremmede rumskibe, men for Sprinkle lignede de allermest almindelige og ofte forekommende filmfejl på (billige) videobånd.

Myrna Hansens historie lignede på nogle punkter mange efterfølgende ufo-bortførtes beretninger, men den skulle få afgørende betydning for Paul Bennewitz' verdensopfattelse og realitetssans.

Myrna Hansen fortalte, at hun sammen med sønnen havde set fremmede væsner bortføre en kalv og fjerne kønsdelene, mens kalven stadig var i live! Hun var blevet ført til en underjordisk base nær Dulce, hvor hun havde set "vandtanke" med "menneskelige legemsdele" og indre organer fra kalve. Inden hun blev sat på fri fod, havde de fremmede indopereret et instrument (et implantat – et fænomen som senere skulle blive meget populært blandt ufobortførte) i hendes og sønnens krop, så de fremmede kunne kontrollere deres tanker.

Seancen var så vellykket, at Bennewitz bad Sprinkle om at komme igen snarest muligt og fortsætte med en ny regressionshypnose.

Den 3. juni 1980 ringede Leo Sprinkle på hos Bennewitz. Da døren åbnede, blev Sprinkle mødt af en vildt udseende Bennewitz bevæbnet med både pistol og riffel. Han fortalte Sprinkle, at de fremmede kunne angribe ham, familien og Myrna Hansen når som helst, og at de fjendtligsindede fremmede var i stand til at trænge igennem husets vægge.

Regressionshypnosen blev meget kort, og afskeden ret fjendtlig, da Bennewitz ikke brød sig om, at Sprinkle foreslog ham og Myrna Hansen at gå til myndighederne med deres viden, som – hvis den var sand – virkede temmelig skræmmende. Bennewitz mistænkte Sprinkle for at være CIA-agent.

Senere på sommeren kontaktede Bennewitz fysikprofessor James Harder ved University of California,. Harder var en kendt rumskibstilhænger og havde tidligere hypnotiseret Travis Walton, der påstod at have været bortført i fem dage i november 1975, da han sammen med sine kammerater udførte skovarbejde i Arizona.

Dr. Harder og Bennewitz fortsatte regressionshypnose-seancerne med Myrna Hansen, hvor Leo Sprinkle slap. Dog måtte de eksperimentere en hel del, før de fandt en fremgangsmåde, så de kontrollerende, fjendtlige stråler fra de fremmede ikke kunne nå Myrna: Hun skulle sidde under en paraply foret med sølvpapir!

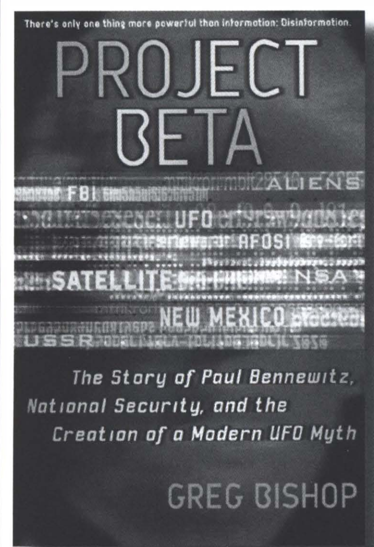

James Harder (tv.) og J. Allen Hynek fotograferet i 1973.

Project Beta

Myrnas vilde historier og de mange observationer af lys overbevidste Bennewitz om, at noget stort og truende fandt sted. Det var endvidere lykkedes ham at opfange mystiske, kodede meddelelser på sit hjemmelavede radio- og computerudstyr. Nogen af signalerne kom fra området nær Manzano-området med de mystiske lys. Han tolkede budskaberne som kommunikation mellem visse militære myndigheder og de fremmede.

Fjendtligsindede aliens var ved at overtage magten. De var ansvarlige for det nye fænomen, lemlæstelser af kvæg (hvor blod og andre dele skulle bruges i gensplejsningseksperimenter), for bortførelser af mennesker og for at indoperere kontrollerende instrumenter (implantater) i de bortførte, så millioner af mennesker kunne bruges som slaver for de fremmede. Disse aliens havde først indgået og dernæst brudt en hemmelig aftale med den amerikanske regering om at få en underjordisk base under Archuleta Mesa nær byen Dulce i det nordvestlige New Mexico mod til gengæld at give amerikanerne ikke-jordisk rumudstyr og våben, som dog senere viste sig at være værdiløst og bl.a. forårsage flystyrt. Hele operationen havde til formål at gøre menneskeheden forsvarsløs, så de fremmede en dag kunne overtage verdensherredømmet.

Hele sagaen om Paul Bennewitz er grundigt beskrevet i Greg Bishops bog "Project Beta – The Story of Paul Bennewitz, National Security, and the Creation of a Modern UFO Myth", Paraview Pocket Books 2005. Bogen er illustreret med enkelte fotos og kort og er på 278 sider.

Bennewitz nedskrev sin "teori" i en rapport kaldet "Project Beta", der voksede i omfang og i vanvid med årene. Dokumentet kan læses i sin helhed i et 27 sider langt appendix i den glimrende bog "Project Beta – The Story of Paul Bennewitz, National Security, and the Creation of a Modern UFO Myth" skrevet af Greg Bishop.

Der er hverken hoved eller hale på historien i Bennewitz' rapport,

[illegible] OF EARTH ARE NEEDED [illegible] THE [illegible]
OY HOMEN DO NOT COMMAND THE NORTH AMONG US YOU HAVE MANY FRIENDS HATER VERY SHOR
T RESIST ALL ATTEMPTS AT ALTERATION LISTEN ORANGE MAKE PEACE
VICTORY OUR BASES OBTAIN SUPPLIES FROM THE STARSHIP METAL TIME IS YANKED TIME IS
 YANKED MESSAGE HIT STAR USING REJUVINATION METHODS GOT US IN TROUBLE SIX SKY HE
 REALIZE TELLING YOU ALL MIGHT HELP YOU
OUR BASES OBTAIN SUPPLIES FROM THE STARSHIP MILITARY OF U.S. DELIVERED EMBRYOS B
Y US USE GRAVITY CELL IN GOOD HAY TO TRAVEL UNIVERSE NINE OUR COMMAND IS NOT OF
HUMAN ORIGIN HE HILL UHOMEN DO NOT COMMAND THE NORTH VICTOR GROH HOMEN ARE NOT N
EEDED IN OUR SOCIETY REALIZE HE ARE NOT UNITY-HE ARE SEPARATE
HE HOMEN DO NOT MARRY REALIZE HE ARE NOT UNITY-HE ARE SEPARATE VICTORY GROH HE H
AVE NO OBLIGATION TO KEEP SECRET NOH OXYGEN UJUMP HAVE MANY ON YOUR SIDE UNIVERS
E HILL CONTACT YOU IN UNIQUE HAY HATER INTAKE HE HILL TELL YOU--NOH LISTEN
NINE MANY HATE YOU BECAUSE KNOH DISTANCE IN KM IS HE CANNOT TELL MILITARY OF U.S
. MAKING HUMANOIDS REASON FOR HATE IS YOU ARE GOOD-HE TRUST YOU VAST PORTION UNI
VERSE AGAINST OUR AGRESSION THE NUMBER OF OUR CRASHED SAUCERS IS EIGHT NERVE YOU
 HE REALIZE TELL THE TRUTH
JUMP JUMP OPPOSITE ALIEN FORCES MEAN NO HELP TO YOU THETAL HE COME INVISIBLE KEE
PING CHANGE HE HILL NOT JOIN SIDES HITH ANYONE OUGHT OUR RACE IS DYING ON THE HO
ME PLANET MESSAGE
FIND HE DO NOT DEAL HITH THE NORTH THEY DO INTEND HARM PULSE HEST HE ARE IN THE
PROCESS OF RETURN TO SPACE YOUR OBJECTIVE SHOULD BE HQUICKLY KNOHLEDGE IS NOT RE
ALLY GIVEN VICTIMS HELICOPTER BLOOD
HE DO NOT OBSERVE THE AGREEMENT AT ALL REMOVE OUR COMMAND ARE HUMANS GREAT SHIP
HILL LAND BEFORE ORDINARY HE HOMEN DO NOT APPROVE OF HUMANOIDS LIGHT THE NUMBER
OF US HAITING ON THE STARSHIP IS SCAR VERIFY. THERE HILL BE NO FREEDOM OF SPEECH
 EXTERNAL THE TOAL # OF SHIPS ARE OUR BASES OBTAIN SUPPLIES FROM THE STARSHIP
USE US.THE UNIVERSE GOOD.& HE HILL RECIPROCATE SECRET UNIQUE HORD HILL IDENTIFY
GOOD HHEN TIME YOU HILL BE INFORMED OF ANY POSSIBLE DANGER SHIP [KEY IMPLANTED CO
NTACTS ARE IN RED] YOU ARE GOOD-HE TRUST YOU TO INCREASE OUR RACE KNOHLEDGE IS NO
T REALLY GIVEN VICTIMS LIKE JTHE NUMBER OF US HAITING ON THE STARSHIP IS
NEGATIVE KNOH HE ARE NOT FAIR IN JUDGEMENT VECTOR GOING LEFT NAVAJO RIVER THE AM
OUNT OF MILITARY ALTERED AT CENTER HERE HE DO NOT OBSERVE THE AGREEMENT AT ALL S
AY THOSE MALES IN NORTH BASES ARE STERILE EQUAL OXYGEN YOUR LIFE AND FREEDOM IS
IMPORTANT TO US
UNUSUAL KILLING VICTOR HE HOMEN DO NOT APPROVE OF HUMANOIDS MANY SCIENTISTS ON
OUR STARSHIP OUR RACE IS DYING ON THE HOME PLANET OTHERS FROM THE UNIVERSE HILL
PROVIDE HELP TO YOU VALUE I AM HUMAN CANNOT REPRODUCE THE RACE MIGHT
ORANGE HOMEN ARE NOT NEEDED IN OUR SOCIETY JOULE HE HEAR BLACK UNIFORMS ALL INSI
GNIAS ARE FOR THE SAME OLD SBEAMS HILL BE REMOVED OUGHT HOMEN ARE NOT NEEDED IN
OUR SOCIETY DIRECT HE REALIZE TELLING YOU ALL MIGHT HELP YOU
[NINE NINE] MIGHT HATER VERY SHORT ORANGE [THE AMOUNT OF MILITARY ALTERED AT CENTER
 HERE] OVAL THE KEY=[GOD OF THE UNIVERSE OUR KEEPER] GHE ARE NOT DECEPTIVE HE HAVE
NO OBLIGATION TO KEEP SECRET NOH HOMEN DO NOT COMMAND THE NORTH
KVERIFY.COMMANDERS CAN ESCAPE PROGRAM EQUAL VOLTAGE VAST PORTION UNIVERSE AGAINS
T OUR AGRESSION VAST PORTION UNIVERSE AGAINST OUR AGRESSION CATTLE.ALTERING.LAND
.SHIP.ALL MILITARY AGREED GROH BEFORE GOOD GOOD VICTOR
NONE OF US ARE REALLY YOUR FRIENDS USING REJUVINATION METHODS GOT US IN TROUBLE
NEVER OUR COMMAND IS NOT OF HUMAN ORIGIN ORANGE COLOR OF UNIVERSE INSIGNIA-THOSE
 GOOD-[S] MANY OF US READY TO QUIT FHATER KEY -- MUST BE CRACKED THEY AGREE THAT
 ALTERATION IS CORRECT THEY AGREE THAT ALTERATION IS CORRECT VUNERABILITY OF THO
SE ALIENS HERE IS--
OPTICS LIFE GONE I AM IN EARTH YEARS IN AGE USED HUMANS HHO ARE ALTERED ARE USEL
ESS HE HEAR BLACK UNIFORMS NONE OF US ARE CAPABLE OF REPRODUCING DO HANT TO HELP
 YOU HE HOMEN DO NOT APPROVE OF HUMANOIDS SIX HOMEN DO NOT COMMAND THE NORTH RAT
ED GOOD
HE HEAR BLUE UNIFORMS HE DO NOT HE HAVE BEEN HERE - # IN EARTH YEARS IS- FINAL P
LAN OF MISSION IS FROM SHIPS KEPT METAL METAL KNOH HE HAVE BEEN HERE - # IN EART
H YEARS IS- KEY POHER OF UNIVERSE HITHIN THE SOURCE
TIME:2408 HRS--MESSAGE--MY FRIENDS YOU HAVE BEEN VERY GOOD TO ME AND I
AM PLEASED--I HILL BE JUST AS GOOD TO YOU--I FEEL YOU HAVE BEEN HERE
AT LEAST TO DATE ABOUT THREE DECADES--THIRTY YEARS--YOU PREVIOUS TRIPS
COULD HAVE BEEN SEVERAL HUNDRED YEARS--OF COURSE I CAN ONLY GUESS BECAUSE
YOU HAVE NOT TOLD ME--I AM DROPPING BACK ON LINE FOR ONE LAST STATEMENT
FROM YOU THEN HILL PULL OFF LINE FOR TONIGHT--STANDBY*****

Eksempel på en afskrift af de mystiske signaler, som Bennewitz opfangede med sit radioudstyr og afkodede med et computerprogram, der var udarbejdet af luftvåbnets efterretningstjeneste AFOSI eller National Security Agency (NSA). De første kodede signaler, han opfangede, kom inde fra Manzano-området (dvs. på det mest hemmelige sted på Kirtland Air Force Base), mens de senere signaler tilsyneladende kom fra et nabohus – uden at det fik Bennewitz til at undre sig over, om nogen måske drev gæk med ham. Symbolerne i margen på den gengivne side er tilføjet af Bennewitz og henviser til noter, som er gået tabt.

Udsigten fra Paul Bennewitz' hjem. I forgrunden ses det elektriske hegn omkring Kirtland Air Force Base. De mystiske lys, som Bennewitz observerede og filmede, befandt sig mellem hegnet og Manzano-bjergene i baggrunden. Der er knapt to kilometer til foden af det første bjerg. Igennem tiden har enkelte personer forsøgt at trænge ulovligt ind på basens områder, men mistet livet under deres forsøg på at forcere dobbelthegnet og de 50.000 volt. (Foto: Greg Bishop)

og det står lysende klart, at det er en syg mands værk. Bennewitz sendte Project Beta-rapporten til de to senatorer Peter Domenici og Harrison Schmitt, daværende præsident Ronald Reagan og en lang række videnskabsfolk for at gøre dem opmærksom på, at Jorden var i fare.

Efterretningsfolkene slår til!

Den 24. oktober 1980 ringede Paul Bennewitz til major Ernest Edwards på Kirtland Air Force Base og blev stillet videre til specialagent, sergeant Richard Doty fra Air Force Office of Special Investigation (AFOSI) – altså en efterretningsagent.

To dage senere besøgte Richard Doty og Jerry Miller, en videnskabelig konsulent (og tidligere Project Blue Book-medarbejder), Paul Bennewitz i hans hjem i Four Hills-bydelen i Alberquerque. De fik forelagt de mange billeder af mystiske lys og det øvrige bevismateriale, men konkluderede intet.

Den 10. november 1980 blev Bennewitz inviteret til Kirtland Air Force Base for at fremvise sine resultater for en udvalgt skare af officerer og videnskabsfolk. Mødet opmuntrede Bennewitz til at arbejde videre med sine observationer og teorier, for han måtte jo være på rette vej, når militæret tilsyneladende tog ham alvorligt.

Bennewitz fik endda bevilget 75.000 US dollars, så han kunne forske videre i de fremmede væsners radiokommunikation. Her burde 10-øren for længst være faldet! For det første behøvede Bennewitz ikke penge. Han var velhavende og ville hellere end gerne have arbejdet videre uden militærets økonomiske støtte. For det andet benægtede myndighederne officielt ufoernes eksistens, så hvorfor opmuntre Bennewitz til at bruge tid på sagen ved at støtte hans "forskning"? Og for det tredje, hvis Bennewitz virkelig havde fat i den lange ende – altså at hans efterforskning af den mystiske, elektroniske kommunikation viste, at fremmede væsner var i færd med at fratage den amerikanske regering magten – kunne man så ikke forvente, at militæret selv ville undersøge sagen, i stedet for at lønne en lokal fabrikant for at lege detektiv?

Mødet fik stor betydning for Bennewitz' fremtid. Det gjorde

▶

Ufo-sløring

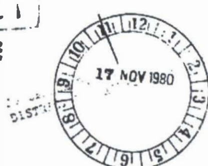
et andet november-møde også. Den 17. november 1980 mødtes Richard Doty og William (Bill) L. Moore. Sidstnævnte var tilknyttet APRO, havde netop to måneder forinden udgivet bogen "The Roswell Incident" sammen med Charles Berlitz (og på grundlag af Stanton Friedmans efterforskning) og var på en slags promotionturné for bogen.

Mødet med efterretningsagenten førte til, at Bill Moore blev hyret som en slags meddeler. Aftalen blev, at Moore skulle være med til at sprede misinformation blandt ufologer mod til gengæld at få adgang til den amerikanske regerings ufo-hemmeligheder. En ret mærkelig aftale: Hvordan kunne Moore tro på, at "de", som besidder en særlig viden og har succes med at skjule den, skulle invitere nogen som helst til at udsprede endnu flere løgne mod til gengæld at få sandheden at vide? Men Moore var åbenbart med på aftalen (uden at modtage betaling påstår han) – og hans første offer skulle være Paul Bennewitz.

I de kommende år udviklede der sig et venskab mellem Bennewitz og Bill Moore. Moore talte ofte med Bennewitz i telefonen og besøgte ham fire gange, sidste gang i 1987. Moore, Doty m.fl. opmuntrede Bennewitz i hans arbejde, forsynede ham med dokumenter og gav ham et computerprogram som kunne afkode den

SECRET

S E C R E T

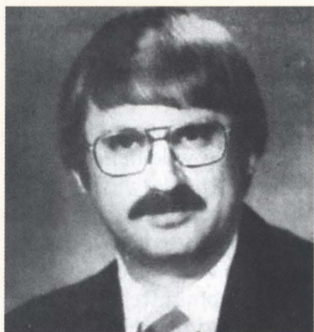

RTTEZYVW RUFLOJA9136
ZNY S E C R E T
GT
SECRET FOR AFOSI ONLY
R 171130Z NOV 80
FM HQ AFOSI BOLLING AFB DC//IVOE
TO RUWTFBA AFOSI DIST 17 KIRTLAND AFB NM//BID
INFO 7602 AINTELG FT BELVOIR VA//INSR
SECRET FOR AFOSI ONLY
REF: REQUEST FOR PHOTO IMAGERY INTERPRETATION YOUR MSG 292030Z OCT 80.
SUBJECT CASE NR: 8017D93-126 HQ CR 44
1. SUBJECT NEGATIVES/FILM WERE ANALYZED BY HQ IVT AND 7602 AINTELG/IT AND THE FOLLOWING RESULTS WERE FOUND:
A. NEGATIVE #1: DEPLICTING C-5A AIRCRAFT ON APPROACH AND STREAKING UNIDENTIFIED AERIAL OBJECT IN LOWER RIGHT PORTION OF FILM. FILM FOUND TO BE UNALTERED. SIZE DIFFERENTIAL WAS NOT CONSISTENT WITH SIZE OF AIRCRAFT. CONCLUSION: INCONCLUSIVE
B. NEGATIVE #2: DEPLICTING CYLINDER SHAPED UNIDENTIFIED AERIAL OBJECT IN UPPER LEFT PORTION OF PHOTO. FILM FOUND TO BE UNALTERED. FILM SHOWED OBJECT TO BE CONSISTENT WITH FIELD DEPH AND CONSISTENT WITH RELATIVE SIZE OF FIXED OBJECTS. CONCLUSION: LEGITIMATE NEGATIVE OF UNIDENTIFIED AERIAL OBJECT. BOLTON/REINFELD METHOD DID NOT REVEAL VISIBLE MARKINGS ON OBJECT.
C. NEGATIVE #3: DEPLICTING IRREGULAR SHAPED UNIDENTIFIED AERIAL OBJECT IN SEVEN FRAMES OF 8MM FILM. BECAUSE OF THE SIZE AND APPARENT SPEED OF OBJECT NO FURTHER CLASSIFICATION OR CONCLUSION COULD BE DRAWN. FILM SHOWN TO BE UNALTERED.
D. 34 INCHES OF 8MM FILM: DEPLICTING APPARENT COLORED OBJECT MOVING IN FRONT OF STILL CAMERA. FILM FOUND TO BE UNALTERED. SPECTROGRAPHY REVEALED COLORES TO BE BASIC PRISM FEATURES. DEPTH ANALYSIS REVEALED OBJECT TO BE WITHIN 152MM OF CAMERA. OBJECT WAS NOT CONSISTENT WITH RELATIVE SIZE OF FIXED OBJECTS OBSERVED FOR SEVERAL SECONDS IN FILM. CONCLUSION: INCONCLUSIVE.
E. ORIGINAL NEGATIVE DEPLICTING UNIDENTIFIED OBJECT. FILM FOUND TO BE UNALTERED. BECAUSE OF A LACK OF FIXED OBJECTS IN THE FILM, NO DEPTH ANALYSIS COULD BE PERFORMED. BOLTON, REINFELD METHOD REVEALED OBJECT TO BE SAUCER SHAPED. APPROXIMATE: DIAMETER 37 FEET. OBJECT CONTAINED A TRILATERAL INSIGNIA ON THE LOWER PORTION OF OBJECT. CONCLUSION: LEGITIMATE NEGATIVE OF UNIDENTIFIED AERIAL OBJECT.
2. REF YOUR REQUEST FOR FURTHER INFORMATION REGARDING HQ CR 44. THE FOLLOWING IS PROVIDED: CAPT GRACE 7602 AINTELG, INS CONTACTED AND RELATED FOLLOWING: (S/WINTEL) USAF NO LONGER PUBLICLY ACTIVE IN UFO RESEARCH, HOWEVER USAF STILL HAS INTEREST IN ALL UFO SIGHTINGS OVER USAF INSTALLATION/TEST RANGES. SEVERAL OTHER GOVERNMENT AGENCIES, LEAD BY NASA, ACTIVELY INVESTIGATES LEGITIMATE SIGHTINGS THROUGH COVERT COVER. (S/WINTEL/FSA) ONE SUCH COVER IS UFO REPORTING CENTER, US COAST AND GEODETIC SURVEY, ROCKVILLE, MD 20852. NASA FILTERS RESULTS OF SIGHTINGS TO APPROPRIATE MILITARY DEPARTMENTS WITH INTEREST IN THAT PARTICULAR SIGHTING. THE OFFICIAL US GOVERNMENT POLICY AND RESULTS OF PROJECT AQUARIUS IS STILL CLASSIFIED TOP SECRET WITH NO DISSEMINATION OUTSIDE OFFICIAL INTELLIGENCE CHANNELS AND WITH RESTRICTED ACCESS TO "MJ TWELVE". CASE ON BENNEWITZ IS BEING MONITORED BY NASA, INS, WHO REQUEST ALL FUTURE EVIDENCE BE FORWARDED TO THEM THRU AFOSI, IVOE.
4. REF YOUR REQUEST FOR TECHNICAL ASSISTANCE. BECAUSE OF A CHANCE OF PUBLIC DISCLOSURE, NO KNOWLEDGEABLE PERSONNEL WITH SPA WILL BE PROVIDED. CONTINUE TO RECEIVE ASSISTANCE FROM INDIVIDUALS MENTIONED IN YOUR MESSAGE, MILLER, FUGATE. BECAUSE OF THE SENSITIVITY OF CASE, REQUEST THEY BE THOROUGHLY DEBRIEFED AT REGULAR INTERVALS.
BTS
NNNS
DOWNGRADE 17NOV2020

S E C R E T

SECRET

Dette dokument, kendt som Aquarius-dokumentet, er et af de forfalskede dokumenter, som Bill Moore fik fra Richard Doty og gav videre til Paul Bennewitz med ordene: "Paul, du må hellere være forsigtig med, hvad du gør med dette. Brug det i din egen research, men hold det tæt ind til kroppen." I Aquarius-dokumentet optræder ordet "MJ-12" for første gang.

Sådan så Bill Moore ud i 1979, da han arbejdede på bogen "The Philadelphia Experiment" – og inden han blev kontaktet af efterretningstjenesten og begyndte mange års infiltration og misinformation af ufo-verdenen.

Bill Moore arbejdede tæt sammen med forfatteren Charles Berlitz (1914-2003), som engang sagde til Bill Moore, at hans hovedformål med at skrive bøger var at tjene penge, mens sandheden kom i anden række: "Fortæl dine læsere, hvad de ønsker at høre, og de vil ikke blot elske dig for det, men endda betale dig for det. Folk vil underholdes, og jeg skriver bøger for at opfylde dette behov."

I september 1980 lå "The Roswell Incident" hos de amerikanske boghandlere. Bill Moore og Stanton Friedman havde stået for al researchen, bl.a. interviewet næsten 100 vidner, hvoraf flertallet ikke havde talt om eller overhovedet skænket det, som tilsyneladende var sket 30 år tidligere, en tanke.

Moore stod på bogens titelblad sammen med Charles Berlitz, og det fik konsekvenser for Moore i 1985. En advokat, som repræsenterede den tidligere Apollo-astronaut og 2. mand på Månen, Edwin A. "Buzz" Aldrin, stævnede Moore for en sætning, som Berlitz egenhændigt havde tilføjet i bogen i sidste øjeblik før trykningen. Den kriminelle sætning handlede om, at Aldrin havde set en ufo, mens han befandt sig på Månen. Berlitz (som både var rig og havde en god forsikring) lovede Moore at tage sig af sagen, men indgik tilsyneladende et forlig med Aldrin bag Moores ryg. Moore måtte kæmpe på egen hånd og fik Aldrin til at henlægge sagen, men skulle selv betale sagens omkostninger. De 30.000 dollars i sagsomkostninger ødelagde Moores økonomi, og samarbejdet med Berlitz fik en brat afslutning.

hemmelige kommunikation, hans apparater optog, hvilket naturligvis ikke gjorde budskaberne mere forståelige eller logiske.

Med tiden mistede Bennewitz interessen for Manzano-området. Han blev – godt hjulpet af Moore og Doty – mere og mere overbevist om, at de fremmede væsners underjordiske baser skulle findes ved Dulce, hvor den bortførte Myrna Hansen havde haft sine mareridtsagtige oplevelser.

Bennewitz begyndte at foretage små udflugter i sit Cessna-fly til Dulce-området og tog fotos af Archuleta Mesa. Han fortalte sine AFOSI-kontakter – Richard Doty, Tom Cseh og Ernest Edwards – om udflugterne og hans teori om, at det var i dette område, at de fremmede baser skulle findes, ligesom Myrna Hansen havde sagt. Det var godt nyt for AFOSI. Bennewitz var endelig begyndt at fjerne sit fokus fra Kirtland Air Force Base, men derfor kunne man jo godt fremskynde processen lidt!

I slutningen af 1981 var Bennewitz sammen med Doty på flere helikopterrundflyvninger i Archuleta Mesa, hvor Doty udpegede forskellige genstande i terrænet (bl.a. rør, som på afstand kunne ligne ventilationssystemer), der tydede på, at der kunne være en underjordisk base. Mystikken blev forstærket af, at efterretningstjenesten på Kirtland Air Force Base havde fået arrangeret militærøvelser i området, hvilket betød, at offentligheden blev holdt på afstand, men kunne se og høre militær aktivitet. "Ventilations"-skakterne var placeret af militæret ligesom i en filmkulisse. Bennewitz hoppede på fupnummeret og følte sig samtidig meget beæret og udvalgt.

Paul Bennewitz blev også kendt i pressen. I 1983 omtalte flere aviser et foredrag, som han havde holdt i den lokale afdeling af den store amerikanske ufo-organisation, MUFON (Mutual UFO Network), for at holde dem ajour med hans seneste forskningsresultater. Selv for en flok hærdede rumskibs- og konspirationstilhængere var det hård kost at høre Bennewitz fortælle om de tre racer af aliens, som levede her på Jorden, deres planer om at overtage magten på Jorden, de amerikanske myndigheders mislykkede aftale med dem og de store, underjordiske baser ikke langt fra foredragssalen.

Bennewitz' telefon blev aflyttet, han blev overvåget fra et nabohus af National Security Agency (NSA), og hans kontor havde jævnligt besøg af ubudne gæster, når han ikke var hjemme. Bennewitz troede, at det var de fjendtlige aliens, som var på spil og truede hans og familiens sikkerhed. Han slog brædder for vinduerne og isolerede sig fra omverdenen i sin hastigt voksende paranoia.

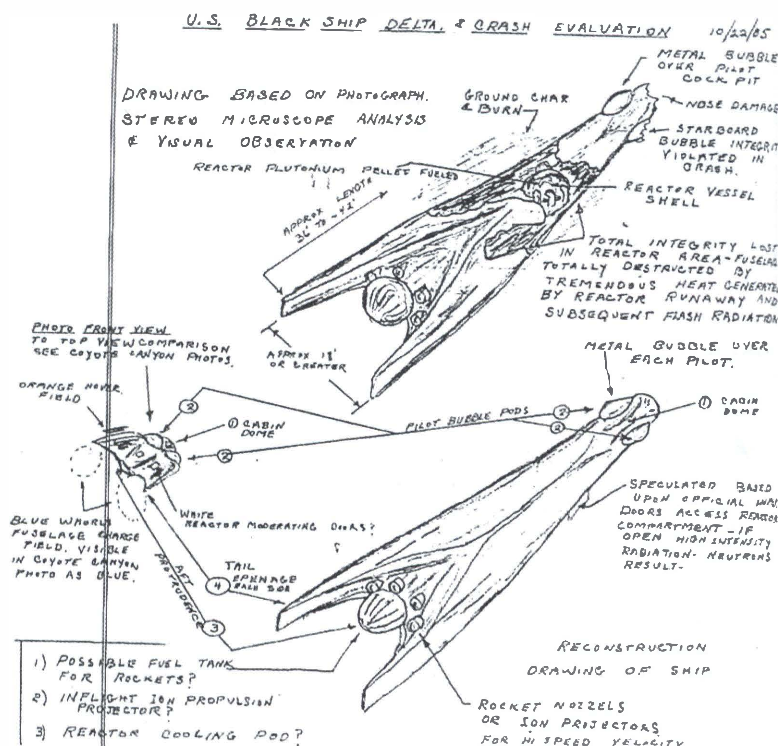
Det hele kulminerede i august 1988, hvor Bennewitz brød sammen og måtte indlægges på et psykiatrisk hospital, Anna Kaseman Mental Health Facility, i Alberquerque. Efter en måneds pleje blev han udskrevet, og hans familie besluttede klogelig at afskærme ham for både ufologer og ufoer resten af livet.

Paul Bennewitz døde den 23. juni 2003, 75 år gammel. Hans sidste år siges at have været ret fredelige og lykkelige sammenlignet med perioden 1980-88.

Dette er et sjældent foto af den kamerasky Paul Fredrick Bennewitz (1927-2003), som blev ført bag lyset og misbrugt af efterretningsagenter for at skjule militære hemmeligheder.

▶

Paul Bennewitz' tegning og notater fra den 22. oktober 1985. Han havde i sin Cessna overfløjet Archuleta Mesa, ca. 380 km nordvest for Kirtland Air Force Base og på jorden set, hvad der så ud til at være resterne af en testudgave af en F-117 Stealth Fighter. Bennewitxz antog (og blev opmuntret til at tro), at det mystiske fly var bygget på grundlag af hemmelig, ikke-jordisk teknologi og skudt ned af aliens på krigsstien for at "give os en lærestreg". Bennewitz tog også fotos af vraget. Det er uklart, om billederne blev konfiskeret af flyvevåbnet eller stjålet under et af de mange indbrud hos Bennewitz. De er i hvert fald ikke offentligt tilgængelige.

Ufo-sløring

Richard C. Doty fotograferet i 2000.

I begyndelsen af 1985 blev Richard Doty forflyttet fra Kirtland Air Force Base til Vesttyskland og tilknyttet kontraspionagen. Dotys overordnede fik her mistanke om, at nogle af hans rapporter om kontakt med kommunistiske agenter var svindel. Doty dumpede ved en løgnedetektortest, blev fjernet fra AFOSI og sendt hjem til Kirtland AFB i slutningen af 1986, hvor han tilbragte et år i en ubetydelig stilling. Dereffter blev han tilknyttet politiet i New Mexico, hvor han uddannede folk i antiterrorteknikker, indtil han i 2003 bestod sin juridiske eksamen og blev ansat ved statsadvokatens kontor i Albuquerque.

Richard Doty er ansvarlig for megen misinformation i ufo-verdenen gennem tiderne og har tilsyneladende rigtig meget snavs på samvittigheden. Han har med sikkerhed produceret mange falske ufodokumenter (et af dem ligger til grund for bogen "UFO Landing" skrevet af Bruce Maccabee), og han mistænkes også for at stå bag MJ-12 dokumenterne sammen med bl.a. Bill Moore.

Sandheden?

I juli 1989 fortalte Bill Moore på en stor ufo-konference arrangeret af MUFON på Aladdin Hotel i Las Vegas om sit dobbeltspil og den rolle, han havde spillet i Bennewitz-sagen. Moores tale kom til at vare næsten to timer, fordi han adskillige gange blev afbrudt af vrede tilhørere. Moore fortalte, at han fortrød sine handlinger og især sin medvirken i Bennewitz-sagen, men håbede at hans indrømmelser ville forhindre, at andre ufologer legede hemmelige agenter.

Afsløringen udløste naturligvis et ramaskrig i USA, og Bill Moore har i den grad været "bad standing" lige siden i ufologiske kredse, og er ikke aktiv mere hvad ufoer angår. Mange har forståeligt nok mistet al tillid til ham, og til hvad han har publiseret gennem årene. Mon det er en tilfældighed, at netop han var den første, som markedsførte ideen om, at Roswell-hændelsen skulle handle om et nedstyrtet rumskib? Endnu et klassisk eksempel på myndighedernes bortforklaringsteknik? Og hvorfor mon det netop var Bill Moore og nærmeste venner, der i postkassen en dag i december 1984 modtog en stak tilsyneladende hemmeligstemplede dokumenter fra en anonym kilde – dokumenter der senere skulle blive kendt som MJ-12 dokumenterne, og som indeholdt nogle meget karakteristiske, typografiske fejl, der også kendes fra Moores skrivemaskine?

Moore og hans samarbejdspartnere i MJ-12 sagen, Jaime Shandera og Stanton Friedman, offentliggjorde MJ-12 dokumenterne den 13. juni 1987 på National UFO Conference i Burbank, Californien, efter at Moore havde fået et tip fra en af sine efterretningskontakter om, at den engelske forfatter Timothy Good også havde fået tilsendt dokumenterne og snart ville offentliggøre historien i bogen "Above Top Secret". Bill Moore ville være sikker på at komme først med historien!

Men hvad var det egentlig, der skete i Manzano-området, og som Paul Bennewitz uforvarende blev vidne til og offer for? Ja, den fulde sandhed får vi aldrig kendskab til, så længe diverse efterretningstjenester er involveret. De har ligesom til opgave at hemmeligholde ting og sager. Men man har da lov at gætte.

Forfatteren Greg Bishop mener, at Paul Bennewitz bl.a. kan have fotograferet tidlige forsøg med en fjernstyret, ubemandet robot – en såkaldt Unmanned Aerial Vehicle (UAV). Sådanne flyvende robotter er meget anvendte i dag, når fjendtlige mål skal overvåges eller tilintetgøres, men udviklingen af dem – som snildt kan have taget 10-20 år – har naturligvis ligesom al anden våbenudvikling været tophemmelig.

Da flyvevåbnet opdager, at Bennewitz interesserer sig lidt for meget for deres eksperimenter og tilmed ser ud til at kunne afkode deres kommunikation i forbindelse med eksperimenterne, beslutter det at skabe kontakt til ham, så man dels kan følge med i, hvad han ved, dels kan lede ham på vildspor (få ham til at lede et helt uskyldigt sted som fx Dulce) og endelig miskreditere ham og andre ufo-entusiaster ved at give ham oplysninger, der er så langt ude i hampen, at ingen gider tage dem alvorligt. Hvis han ved et uheld skulle komme til at fortælle offentligheden noget sandt om radiokommunikationen, ville det drukne i aliens-vrøvl og ikke blive taget alvorligt.

Hvis dette er forklaringen på, hvad der skete, er det som bekendt ikke første gang, at efterretningstjenesterne i USA har gjort sig anstrengelser for at få folk til at tro på vilde ufo-historier for at skjule militære hemmeligheder. Det er langt fra sikkert, at de amerikanske myndigheder ved, hvad ufoerne er (altså at de sidder inde med "sandheden"), men de har intet problem med at (mis) bruge emnet til at opfylde egne behov, når situationen kræver det.

Men hvorfor teste hemmelige UAV'er i et område, hvor almindelige indbyggere kunne se dem på aftenhimlen? Måske var dette i sig selv en del af forsøget. Altså at undersøge, hvad folk kunne se, og hvad de troede om det, de så. Hvis lysene blev opfattet som ufoer, så meget desto bedre.

Paul Bennewitz' fantasier om fjendtligsindede aliens, kvægmishandlinger, underjordiske baser, implantater og tankekontrollerende stråler fik – uanset om de var plantet af diverse efterretningstjenester eller ej – stor betydning for interessen for ufoer op gennem 1990'erne. Disse temaer vandt genklang i visse kredse og er blevet en sejlivet del af ufomyten. Fx vandt journalisten Linda Moulton Howe en Emmy for sin dokumentarudsendelser "A Strange Harvest" og "Strange

Harvests" (1993) om mystiske kvæg-mishandlinger i USA. Howe skrev også bogen "An Alien Harvest" (1989).

En søgning på internettet viser, at selv om Paul Bennewitz næsten er glemt, så lever hans (og efterretningsfolkenes) ufo-fantasier i bedste velgående på hjemmesider, bøger (fra små kælderforlag), dvd'er og som temaer for de mange (især amerikanske) ufo-konferencer, der lover at afsløre Den Store Sandhed.

Den flyvende robot CL-227 Sea Sentinel er et såkaldt "vertical take-off" UAV med øgenavnet "Peanut" og designet til at lette og lande på helipad'en på et fladeskib. CL-227 fløj officielt første gang i 1988, men meget tyder på, at tidlige prototyper af Peanut'en og lignende UAV'er blev testet på Kirtland Air Force Base, ligesom man med sikkerhed ved, at UAV'er opererede fra Fort Collins i Colorado og Fort Huachaca i det sydlige Arizona i 1980'erne.
(Foto: Canadair) ❑

Kilder:

1. Bishop, Greg: *Project Beta – The Story of Paul Bennewitz, National Security, and the Creation of a Modern UFO Myth*, Paraview Pocket Books 2005
2. Clark, Jerome: *The UFO Encyclopedia – The Phenomenon from the Beginning. Volume 1: A-K*, Omnigraphics 1998
3. Driving Mr. Bennewitz Insane, www.philipcoppens.com/bennewitz.html
4. Fawsett, Lawrence & Barry J. Greenwood: *Clear Intent – The Government Coverup of the UFO Experience*, Prentice-Hall, Inc. 1984
5. Hunt, Linda: *Secret Agenda – The United States Government, Nazi Scientists, and project Paperclip, 1945 to 1990*, St. Martins's Press 1991
6. Huyghe, Patrick: *Swamp Gas Times – My Two Decades on the UFO Beat*, Paraview Press 2001
7. Kirtland Air Force Base, www.kirtland.af.mil/
8. Maccabee, Bruce: *UFO Landing – hemmeligt dokument afslører ufo-landing ved amerikansk flyvebase*, SUFOI 1986
9. Manzano Weapons Storage Complex, www.globalsecurity.org/wmd/facility/manzano.htm
10. Matthews, Tim: *UFO Revelation – The secret technology exposed?*, Blandford 1999
11. McDaid, Hugh & David Oliver: *Robot Warriors – The Top Secret History of the Pilotless Plane*, Orion Media 1997
12. Peebles, Curtis: *Watch the Skies! A Chronicle of the Flying Saucer Myth*, Smithsonian Institution Press 1994
13. Redfern, Nick: *On The Trail On The Saucer Spies – UFOs and Government Surveillance*, Anomalist Books 2006
14. Satellitfoto af Manzano Weapons Storage Complex kan ses på www.satellite-sightseer.com/id/7713/United_States/New_Mexico/Albuquerque/Manzano_Weapons_Storage_Area_at_KAFB
15. The Paul Bennewitz Case Revisited, www.martiansgohome.com/smear/v47/ss000615.htm#bennewitz
16. UFOs or UAVs?, www.ufomystic.com/wake-up-down-there/ufos-or-uavs/

Flere arkiver åbnes

Dele af Det britiske Forsvarsministeriums ufo-arkiver er blevet offentliggjort i maj 2008 og har igen vakt en del opsigt i medierne verden over. I løbet af en periode på fire år vil forsvarsministeriet offentliggøre alle ministeriets ufo-rapporter fra 1978 og frem til i dag. Arkiverne kan ses på www.nationalarchives.gov.uk/ufos. Man skal formentlig ikke vente sig de store sensationer af fremtidigt materiale, men det vil bestemt alligevel være af stor interesse for ufo-folk verden over – specielt for de historisk interesserede.

AF OLE HENNINGSEN

I løbet af en periode på fire år vil Det britiske Forsvarsministerium offentliggøre alle ministeriets ufo-rapporter fra 1978 og frem til i dag. Arkiverne kan ses på www.nationalarchives.gov.uk/ufos.

David Clarke har på The National Archives' hjemmeside www.nationalarchives.gov.uk/ufos en 12 sider lang introduktion til ufo-undersøgelser og arkivfrigivelsen. Clarke virker som konsulent for The National Archives (TNA) i denne sag og er ph.d. i folkloristik og underviser på Sheffield Hallam University i journalistik.

De dokumenter, som kan downloades fra The National Archives website, dækker perioden fra 1978 til 1987. De otte frigivne filer er første del af næsten 200 filer, der skal offentliggøres i de kommende fire år. De otte filer fylder mellem 14,6 og 51,7 Mb. Den første måned var de frit tilgængelige, men koster nu 3,5 engelske pund pr. fil at få lov at downloade som pdf-filer. Hvad den tekniske kvalitet angår, er det frigivne materiale formentlig kopieret så rimeligt, som det kunne forventes. Dog overraskes man over, at materialet gengives i negativ, dvs. hvid skrift på sort baggrund, hvilket gør materialet vanskeligt at læse og printe.

I forbindelse med frigivelsen fortæller dr. David Clarke om indholdet af de nye filer samt baggrunden og forudsætningerne. Denne orientering kan høres som podcast på TNA's nyoprettede "UFO" websted. Her findes samtidig link til en videooptagelse med Nick Pope, hvor han besøger TNA og fremviser noget af arkivmaterialet.

Fra det bizarre til det seriøse

Desværre lagde medierne både i Danmark og i udlandet ved offentliggørelsen i maj 2008 mest vægt på de lidt mere bizarre aspekter i ufo-rapporterne. Roder man i arkivet, kan man nemlig også finde breve fra borgere, der mener at have set eller have haft kontakt med væsener fra det ydre rum, og det er især denne type historier, der har tiltrukket visse dele af mediernes opmærksomhed.

En britisk kvinde har således fortalt forsvarsministeriet i detaljer om, hvordan hun igennem seks år havde et forhold til et ET-lignende fremmed væsen, der kaldte sig Algur. Fra 1975-81 havde de to et "fysisk og mentalt forhold", der endte brat, da Algur blev dræbt af et andet ukendt væsen af en helt tredje race. Også mange andre borgere har givet lange beskrivelser af både rumvæsener og fartøjer.

En anden af beretningerne er fra 1983 og fortæller om en 78 år gammel kvinde, der på en fisketur ved midnat observerer rumvæsener i grønne overalls. Væsenerne steg ifølge kvinden om bord i et rumskib, men fik derefter at vide, at de skulle forsvinde igen, fordi de var for gamle og svage til at udføre deres mission.

Et andet dokument viser, hvordan kunder og personale på en pub i Tunbridge Wells den 21. februar 1982 rapporterede et ukendt objekt med grønne og røde blinkende lys flyvende i retning af...Gatwick lufthavn!

Meget af det tidligere klassificerede arkivmateriale består desuden af korrespondance fra offentligheden sendt til regeringens embedsmænd, såsom MoD – og politikere, som fx daværende premierminister Margaret Thatcher.

David Clarke gør opmærksom på, at det frigivne arkivmateriale også rummer sager af interesse for de mere seriøse ufo-interesserede:

"Fra hvad jeg har set hidtil, er indholdet typisk for tidligere frigivne dokumenter. Mange ikke særligt spændende rapporter, men lejlighedsvis også mere interessante rapporter. Og ingen tegn på, at selv de interessante rapporter bliver ordentligt undersøgt."

Fire af de otte filer fra denne første frigivelse af dokumenter stammer fra forsvarsministeriets DS8 og SEK (AS). Disse sekreta-

riater er blevet almindeligt kendt blandt ufo-forskere og medier som forsvarsministeriets UFO-desk.

De resterende fire filer stammer fra efterretningsafdelingen DI55, der ydede teknisk og videnskabelig assistance til UFO-desken. Afdeling DI55 var også ansvarlig for forsvarsministeriets *Condign Report* (se *UFO-Nyt* nr. 3, 2006).

Når man gennemgår arkiverne, vil man bemærke, at såkaldt personlige oplysninger som navn og adresse på vidner og MoD-personale er fjernet i henhold til § 40 i FOIA (Freedom of Information Act). Ikke desto mindre er det forholdsvis let for især engelske ufo-forskere at identificere nogle af dem, der regelmæssigt har korresponderet med forsvarsministeriet.

De først frigivne filer giver et øjebliksbillede af britisk ufologi fra slutningen af 1970'erne gennem midten af 1980'erne, hvor også Rendlesham-sagen hittede i medierne og fik stor opmærksomhed hos ufo-forskere verden over. Dokumenterne indeholder også flere hundrede individuelle rapporter, hvoraf nogle af dem stammer fra den civile flyvetjeneste og et par fra militære kilder.

Korncirkler i arkivet

Til nogles overraskelse er der også dukket rapporter om engelske korncirkler op blandt de frigivne materialer. Fx en rapport om en korncirkel opstået i området omkring Andover i Hampshire i august 1985. Rapporten er udarbejdet af Army Air Corps.

Et efterforskningshold ledet af en oberstløjtnant Edgecombe fotograferede den centrale 40 fod store cirkel fra jorden og luften. Holdet blev tilkaldt af landmanden, der ejede området. Han havde alarmeret helikopterbasen og spurgt, hvad i alverden de nu havde gang i!

I deres rapport til Whitehall gav hærens mandskab udtryk for deres forbavselse over manglen på fodspor og bemærkede, hvordan hveden var lagt ned mod urets retning i en komplet cirkelaftegning. Hærens interesse for korncirkler fik da også gang i spekulationerne blandt ufo- og korncirkelfolk om en form for officielt cover-up, altså en officiel hemmeligholdelsespolitik på ufo- og korncirkelområdet. I december 1985 noterede en DI55 ansat, at noget usædvanligt var sket, men nøjagtigt hvad fortsat var et mysterium, og han fortsatte, at fra et rent forsvarsmæssigt synspunkt var det ikke hans opfattelse, at det gav anledning til bekymring. DI55-medarbejderen afsluttede rapporten med nogle betragtninger over, hvorvidt der kunne være tale om mini-tornadoer.

Der skulle gå yderligere 5 år, før de nu så kendte korncirkelmagere Doug og Dave stod offentligt frem og fortalte, hvordan de med primitive midler havde skabt en stor del af de ellers så mystiske engelske korncirkler. ❑

Frygt og afsky i New Hampshire

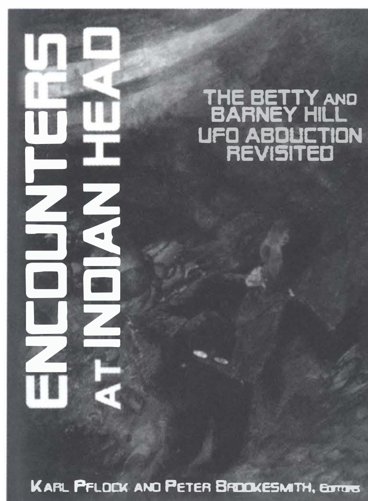
I september 2000 arrangerede Karl Pflock og Peter Brookesmith en konference for interesserede i Betty og Barney Hill sagen i Indian Head Inn, New Hampshire, tæt ved det sted hvor den påståede bortførelse fandt sted. Foruden de to redaktører deltog Robert Sheaffer, Dennis Stacey, Eddie Bullard, Hilary Evans, Greg Sandow, ordstyrer Marcello Truzzi, sponsor Joe Firmage og Betty Hill sammen med hendes niece Kathleen Marden. Indlæggene på mini-konferencen er nu udgivet i bogen "Encounters at Indian head: the Betty and Barney Hill UFO Abduction Revisited". Bogen indeholder også bidrag fra Martin Kottmeyer og Walter N. Webb, mens Sandows indlæg er udeladt.

AF PETER ROGERSON

Det er sandsynligvis den første detaljerede ny-efterforskning af Hills beretning i årevis, og de forskellige foredragsholdere fremlagde deres egne oplysninger om sagen.

Dennis Stacey havde gennemgået litteraturen og fremlagde, hvad der nok var den bedst funderede version af historien, hvor der ellers er utallige uoverensstemmelser i originalerne. Lige fra starten af konferencen fik man en overraskelse. På et afgørende punkt i Barneys første observation, hvor han i de offentliggjorte beretninger fortalte, at han greb en donkraft som beskyttelse, står det nu klart, at han tog en kaliber .22 pistol, som han havde gemt i bagagerummet, (det er en vigtig oplysning, da det er forbudt at have skydevåben med ind i Canada). Det er et meget vigtigt punkt i beretningen, som andre ikke har set på før.

Marcello Truzzi gennemgik argumenterne for og imod historien, og hvilke slutninger man kan drage, for at en påstand bliver bemærkelsesværdig. Han kom med en meget interessant pointe: Ville nogen rejse tiltale mod en formodet kriminel på grundlag af et så svagt bevismateriale som i Hill-sagen? Truzzi hævder, at

Karl Pflock og Peter Brookesmith (red.): Encounters at Indian Head – the Betty and Barney Hill UFO Abduction Revisited, Anomalist Books 2007, 311 sider, illustreret, £12.00.

▶

Betty & Barney Hill bortførelsen

ufologer er villige til at acceptere Hills påstande *på grund af* og ikke *på trods af* deres usædvanlige natur. Det ser ud til at være korrekt, for når man fx spørger ufologer, om de ville acceptere en påstand fra en fremmed om, at han både er prinsesse Dianas og Hillary Clintons elsker og har kendskab til diverse hemmeligheder, så ville de på baggrund af de foreliggende oplysninger svare nej, men med ufoer er det anderledes. Det er med andre ord sådan, at jo mere usædvanlig påstandene er, jo svagere beviser kræves der åbenbart.

(Tegning: Terry Hadler)

Indlæggene på mini-konferencen kan klart inddeles i grupper: Hilary Evans', Peter Brookesmiths og Martin Kottemeyers psykosociale tilgange til emnet, Sheaffers skeptiske tilgang og Bullards, Pflocks og Webbs mere troende.

Brookesmith og Pflock har tydeligvis brugt mange timer på at gennemgå kortene og har begge gennemkørt Hills rute adskillige gange. Selv efter disse ture er de ikke enige om, hvorvidt der var tale om manglende tid eller ej.

Betty Hill i september 2000 på det sted, hvor hun og Barney blev bortført i 1961. Fra venstre ses også Karl Pflock, Greg Sandow, Eddie Bullard og Joe Firmage. (Foto: Hilary Evans)

Hilary Evans illustrerer med flere forskellige beretninger, hvordan mennesker kan have forskellige opfattelser af faktiske hændelser – og nogle en hel del mærkeligere end Hills.

Brookesmith søger efter den mytiske betydning i beretninger om observationer af "de fremmede", og Kottmeyer fortsætter sin jagt på kulturelle kilder.

Sheaffers skeptiske argumenter indeholder svagheder, som Pflock kan udnytte, men Pflocks eget bidrag er meget svagt, og jeg kan ikke lade være med at spekulere på, om han ikke blot gennemgår tingene, fordi det er en del af hans kontrakt. Pflock hævder, at en ordret gennemgang af Hills beretning fører til den konklusion, at de virkelig blev kidnappet af væsener fra Zeta Reticuli. Problemet er blot, at det gjorde de ikke. Hills aliens er faktisk meget simple aliens, da de er for menneskelige. De ligner mere eller mindre os, bortset fra nogle få anatomiske forskelle, meget mindre end forskellene mellem mennesker og deres meget nære fætre chimpanserne. De opfører sig som mennesker, de har bøger og kort, og oprørske besætningsmedlemmer som bærer uniformer. Deres teknologi var allerede ved at være forældet i 1961 – håndtag og vægkort er direkte forældede nu. Deres samtaler er selvmodsigende. Pflock mener, at de fremmedes oversættelsesmaskine og hukommelses-slettere kan have fungeret meget dårligt, men hvis de fremmede virkelig havde en oversættelsesmaskine og en hukommelses-sletter, så vidste de allerede dengang mere om menneskelig fysiologi og psykologi, end vi selv gjorde, så hvorfor rejse rundt og bortføre mennesker?

Selvfølgelig kan en eller anden forsøge at redde rumskibs-hypotesen ved at hævde, at de rigtige aliens er så fremmedartede, og at det, der sker med de bortførte om bord, er så ufatteligt, at deres hjerne slet ikke kan forstå det og derfor erstatter det med et mere hverdagsagtigt billede.

Ægteparret Hills historie virker som et produkt af deres fantasi, fuld af menneskelige forestillinger og menneskelige bekymringer, og det er, hvad det er. Beretningens elementer er resultatet af ægteparret Hills hverdag, håb og frygt. Nogle spor er mere indlysende end andre. Tydeligst er den kendsgerning, at Betty og Barney Hill ikke var hr. og fru Gennemsnitsborger – de var nogle meget usædvanlige mennesker. Selv i dag er ægteskaber mellem forskellige racer ikke helt så almindelige i USA som i England. I 1960, da Hills blev gift, var det endda meget usædvanligt. Andelen af afroamerikanske indbyggere i New Hampshire var meget lille. Hills kunne meget vel have været det eneste sort/hvide ægtepar i hele staten. Det krævede stort mod og indebar en vis risiko. Betty var en kvinde med en stærk personlighed og et job med højere status end mandens – igen meget usædvanligt. Hun var skilt, og hendes første mand havde også været gift før. Var hun årsagen til hans første skilsmisse? Vi ved det ikke, ingen har spurgt. Vi ved, at Barneys skilsmisse var en bitter affære, og at den første fru Hill hadede Betty og ikke ville lade sine børn møde hende. Man kan godt forestille sig, at det at have "mistet" sin mand til en hvid kvinde må have været en meget ydmygende oplevelse for en sort kvinde på det tidspunkt. Man kan måske forestille sig den forhånelse, hun følte, og de antydninger der fulgte i kølvandet, fx at Betty og hendes hvide, liberale venner brugte Barney som en symbolsk "neger" for at vise, hvor progressive og oplyste de var. Helt sikkert uden grund, men sådanne ting gør ondt.

Barney levede uden tvivl under et voldsomt pres. Han havde langt til arbejde, var ude i en bitter strid med sin ekskone, og Betty – kan man formode – var ikke den letteste person at leve sammen med. Der skete helt sikkert også andre alvorlige ting på det tidspunkt. Bettys niece husker, at Barney blev meget indadvendt i den periode. Hun, som var et barn dengang, forbinder det med bortførelseshistorien, men noget tyder på, at den udløsende faktor i virkeligheden fandt sted tidligere.

Barney havde tidligere i livet haft store problemer. Han havde haft problemer med alkohol, og de vendte tilbage efter observationen. Alvorlige alkoholproblemer er ofte et tegn på stress og store problemer. Hvad havde forårsaget stressen og problemerne?

Så er der pistolen. Det er svært at se, hvilken betydning den havde, uden at vide hvor almindelige håndvåben var i 1961 i

Betty og Barney Hill sagen kort fortalt

Natten mellem den 19. og 20. september 1961 var ægteparret Betty og Barney Hill på vej hjem fra Canada til Portsmouth i staten New Hampshire i USA. På et tidspunkt under køreturen opdagede de en kraftig stjerne på den klare nattehimmel. Lyset blev ved med at følge bilen, og de standsede flere gange for at se nærmere på det gennem en kikkert.

Pludselig fløj lyset i en stor bue og endte med at flyve lige imod dem. Nu så de, at det var et skiveformet objekt. Barney standsede bilen og steg ud. Objektet kom langsomt nærmere. Til sidst svævede det 20 meter over jorden og kun 30 meter fra bilen. Barney kunne se en række vinduer på objektet, og bag dem så det ud, som om der var flere væsner i sorte uniformer.

Pludselig blev Barney panikslagen. Han skreg hysterisk: "De bortfører os. De bortfører os!" Så sprang han ind i bilen, trådte på speederen og kørte ned ad hovedvejen i rasende fart. Ingen af dem så tilbage med det samme. Da Betty lidt efter rullede sideruden ned og kiggede bagud, var objektet borte. Ægteparret havde kun kørt i ganske kort tid, da de hørte en serie bip-lyde. Hvert bip fik vognen til at ryste...

Betty Hill på det sted, hvor bortførelsen fandt sted. (Foto: Kathleen Marden)

Da de nåede hjem, var det morgen. De var enige om ikke at fortælle nogen om oplevelsen. Men nattens mareridt bekymrede dem. De forstod ikke, hvorfor de var kommet to timer senere hjem end forventet. Det så ud, som om de havde mistet to timer. Hvorfor?

I den følgende tid led Barney af søvnløshed, angst og mavesår. Betty havde mareridt hver nat om et stort fartøj, hvor hun blev undersøgt. Til sidst søgte de hjælp hos en læge. Han hjalp dem, så godt han kunne. Senere henviste han dem til dr. Benjamin Simon, som var en kendt psykiater i Boston og specialist i hypnotisk terapi ved behandling af psykiske sygdomme og hukommelsestab. I det næste halve år besøgte Betty og Barney psykiateren en gang om ugen.

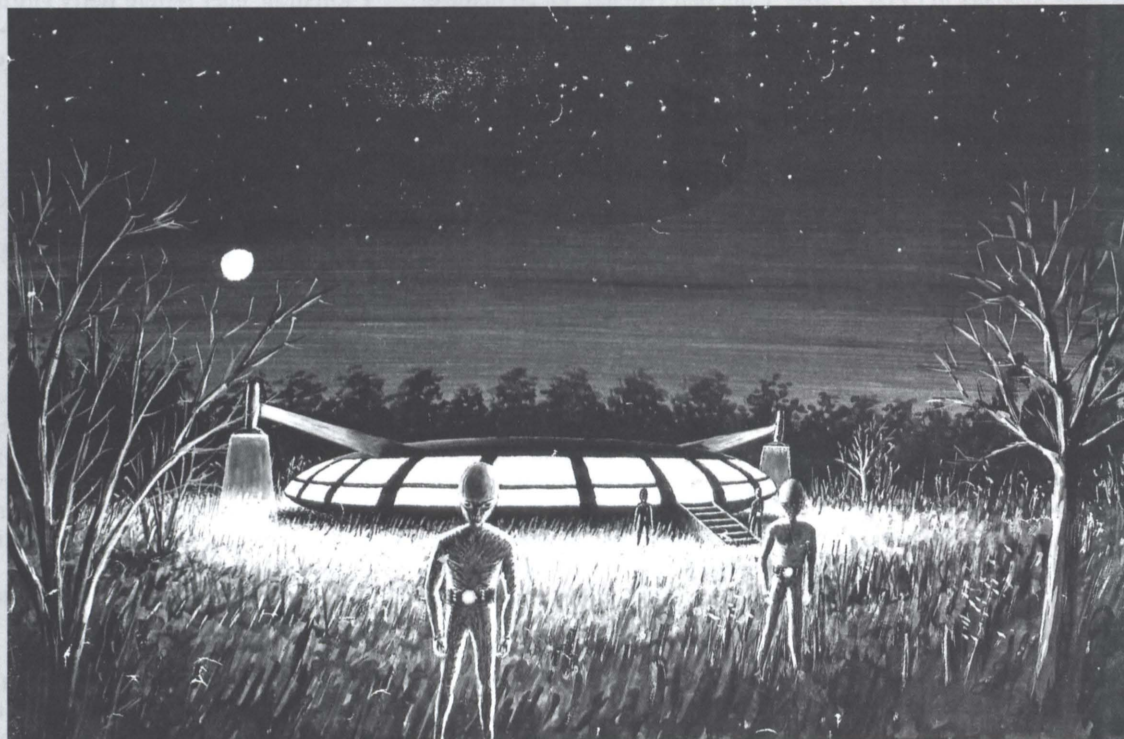
Under hypnose blev det tilsyneladende afsløret, hvad der skete i de to "forsvundne" timer:

Efter ægteparret havde hørt bip-lydene, kørte de ind på en sidevej og gennem en skov. De standsede ved en lysning. Objektet stod på jorden midt i lysningen. En gruppe ufonauter kom hen imod dem og førte dem om bord i fartøjet. Her blev de begge undersøgt meget grundigt. Ufonauterne tog bl.a. prøver af hår, fingernegle og afskrabninger af Bettys hud og en sædprøve fra Barney.

Efter undersøgelsen blev parret ført tilbage til bilen, og så hørte de igen bip-lyde...

kmh ❑

(Tegning: Dezsö Sternoczky)

►

Betty & Barney Hill bortførelsen

New Hampshire. Min første tanke er, at de ikke var så almindelige sammenlignet med jagtrifler. Det var ikke et område med høj kriminalitet. Hvis det var tilfældet, kunne man formode, at Barney følte sig udsat. Hills ægteskab, politiske aktiviteter og Bettys arbejde som socialrådgiver (inden for børnevelfærd) kunne have ført til trusler. Pistolen, og det at den var omhyggeligt gemt væk, tydede på, at Barney følte sig som en jaget mand.

Da rejsen, som var dårligt planlagt, begyndte, var Barney (og Betty) allerede godt udmattede og viste tegn på tiltagende stress. Barney følte sig meget udkørt. Vi får nok aldrig at vide, hvad der helt nøjagtigt skete den nat, men stress, udmattelse, sanseforstyrrelser og perioder med mikro-søvn og mikro-REM synes at spille en meget vigtig rolle.

Betty Hill døde den 17. oktober 2004, 85 år gammel. Fotoet viser Betty Hill under et af hendes utallige ufo-foredrag. I 1995 skrev hun bogen "A common Sense Approach to UFOs". I 2002 blev den kjole, som Betty havde båret under bortførelsen (og som havde ligget urørt i et skab lige siden!) analyseret af en ekspert hos Frontier Analysis Ltd. "UFO-Nyt" bragte en omtale af analysen og dens konklusion i nr. 2, 2004.

Bemærk også, at Barneys reaktion på lyset på himlen. Han befinder sig helt klart på kanten af det hysteriske og den totale panik, endda i så høj grad at han ikke helt kan huske, hvad der skete. Hvis hans senere indesluttethed og tilbagevendende alkoholisme osv. stammer fra den nat, behøver vi ikke at gå længere. I stedet for at være manden, som beskyttede en lille kvinde, bommede han. Det, han fortalte om under sin regressionshypnose – "udtagning af sædvæske" og en sonde i endetarmen – kan meget vel have en noget mere jordnær forklaring, som fx at han tissede og gjorde i bukserne i panik; en meget traumatisk og skamfuld oplevelse.

For at komme mere salt i såret bliver Betty i sine drømme heltinden, som står ansigt til ansigt med de grå væsener og sætter dem på plads. Viser disse drømme ikke, hvem der havde bukserne på og bestemte, hvor skabet skulle stå i den familie?

Hvad er det, som Barney er bange for, og som Betty ikke har respekt for? Se på billederne af rumvæsnerne med deres hatte, jakker og bukser, husk kortene og den oprørske besætning. Der er ikke den store brug for kort i rumskibe, der hopper mellem stjernerne gennem ormehuller, bruger rummet og teknikker, som den menneskelige hjerne ikke kan fatte. Dette er et billede af et skib på havet. De er søfolk. Hvilken slags søfolk stjæler mennesker? Slavehandlere selvfølgelig! Alt det har vi overset, fordi vi ikke er sorte. Det er den grundlæggende angst, der griber Barney. De er skrækkelige væsener, der ligner os og så alligevel ikke helt, og vil gøre ham til slave. Betty kommer fra den dominerende, hvide kultur, så hun kan ikke føle en skræk for at blive ført tilbage til slaveri. Hun kan konfrontere besætningen. I hendes vision er søfolkene nærmest at betragte som en flok forvirrede pirater.

Brookesmith citerer flere, som antyder dette, uden dog at gøre det helt tydeligt. På en måde er slaveri blevet en ingrediens i bortførelsesberetningerne. Tanken er, at de vil fjerne vores menneskelighed. Måske minder bortførelsesberetningerne os om, at vi alle er sorte nu.

Alien-temaet peger i retning af de særlige karaktertræk i det anglo-amerikanske slaveris traditionelle samfund, hvor der ikke var lighed mellem mennesker, og hvor man kunne behandle slaverne som en underordnet gruppe væsener med deres egen lave status som fx livegne. Det "liberale" individualistiske, anglo-amerikanske samfund med sin kristne tro og humane synspunkt, at "alle mennesker er skabt lige", kunne kun få "en god samvittighed" med hensyn til slaveriet ved at reducere slaverne til under-mennesker.

Den "medicinske undersøgelse" og symbolske "fertilitetstest" er for Barney prikkeriet og undersøgelsen på auktions-pladsen (ved slavehandel). For Betty er de måske en medicinsk foranstaltning for at undersøge, om der var nogen målbar radioaktivitet som følge af de genoptagne atomprøvesprængninger. Betty har inkorporeret Barneys frygt for at blive taget til fange i sine drømme, men hun kan ikke forstå, hvad det i virkeligheden drejer sig om. Hendes aliens lader dem gå, mens Barney mener, at han er flygtet, og at væsnerne alligevel ikke er slavehandlere.

Det, der for Barney var en oplevelse af uforfalsket rædsel, bliver for Betty et storslået eventyr – et eventyr der bringer hende langt væk fra denne verdens virkelighed. Konferencens deltagere var enige om, at Betty senere blev fanget ind i forskellige besynderligheder, hvor hun så flyvende tallerkener alle steder og fortalte mange utrolige eventyr. Hun blev på en måde en slags kultleder og en kontaktperson. Mange af forfatterne tager dette som en reaktion på den sorg, der fulgte som følge af Barneys alt for tidlige død (Barney døde i 1969 af et hjertetilfælde, 46 år gammel), mens Jacques Vallée i sine notater nævner, at Betty allerede var i den tilstand så tidligt som i 1966, tre år før Barneys død.

Man har altid troet, at ægteparret Hill kun meget modvilligt ville fortælle om deres oplevelse, men det viser sig nu at være helt anderledes. De holdt adskillige foredrag, eller rettere Betty gjorde. Det var Betty, der ringede til flyvevåbenet, Betty som kontaktede NICAP osv. Efterhånden som historien ændrede sig, blev væsnerne venner, og de begyndte at udvikle overnaturlige kræfter, såsom at lægge blade (!) i naboernes lejligheder og dukke op over andres huse, når Betty bad om det. De vandtætte skotter, som nogle ufologer tror, der er mellem kontaktpersoner og bortførte, ligner mere et papirgardin.

Der er selvfølgelig meget mere i historien, vi sandsynligvis aldrig får kendskab til, selv om vi muligvis kunne finde ud af meget mere ved at gennemgå de lokale aviser fra perioden og derved få et bedre indblik i, hvordan det samfund, de levede i, fungerede, og hvordan det påvirkede dem. Det kunne være interessant at vide, hvad Barneys børn fik ud af historien. Og der er fortsat den mulighed, at en gammel dagbog eller et brev vil sende os i en helt anden retning.

Betty & Barney Hill bortførelsen

Bortførelsesoplevelsen, som ægteparret Hill fortalte om under hypnose, har dannet skole for alle efterfølgende ufobortførelser. Deres oplevelse blev genkaldt 12 dage efter tv-selskabet ABC's afsnit "The Bellero Shield" i science fiction-serien "The Outher Limits". I dette afsnit optræder en alien med øjne og en opførsel, som matcher den alien, Barney fortalte om under hypnose, og som gav ham natlige mareridt.

Betty Hills niece Kathleen Marden udgav i 2007 bogen "Captured! The Betty and Barney Hill UFO Experience" (læs mere om bogen på http://kathleenmarden.googlepages.com). Bogens forord er skrevet af den selvsmagende rumskibsentusiast Stanton T. Friedman, som også har sat sit fingeraftryk på bogens aggressive kapitel om de personer, som sætter (berettigede) spørgsmålstegn ved ægteparret Hills oplevelse. Mardens velskrevne bog bekræfter, at Barney var en syg mand under stort pres. Bogens svaghed er, at Hills originale beretning mikses sammen med detaljer, som først er fremkommet mange år senere under hypnose. Bogen afslører også, at Betty ikke kunne se forskel på et landet rumskib og en gadelampe. Marden undskylder dog Bettys livlige fantasi og manglende jordforbindelse med, at hun mistede realitetssansen efter Barneys død i 1969. Men undskyldningen holder dog ikke. I et brev, dateret den 4. april 1966, skrev Betty: "Barney og jeg tager jævnligt ud om aftenen. Siden sidste oktober har vi set vores 'venner' 8-9 gange ud af hver tiende tur til Portsmouth … Sidste lørdag kørte vi en tur i White Mountains, da et ufo dukkede op nær Cannon Mountain omkring 15 meter over jorden og lige foran os. Dets lys blev svagere, og vi kunne se rækken af vinduer, inden det blev usynligt." Denne observation er næsten identisk med det første møde med ufoet i 1961.

kmh

Kilde:
Magonia 96, oktober 2007

Oversættelse og bearbejdelse:
-for & kmh

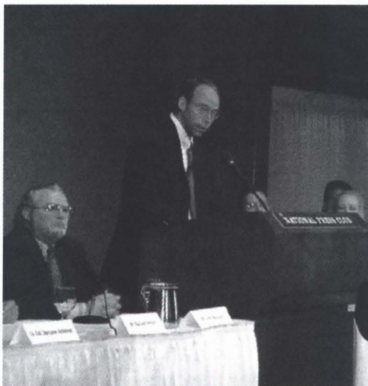
Steven Greer og den store mørklægning

Steven Greer er manden bag det amerikanske "Disclosure Project". Han vil afsløre sandheden bag det, han kalder en mørklægning af ufo-fænomenet. I 2001 blev der afholdt en konference i Washington, hvor Greer lod et stort antal personer fortælle om deres erfaringer med ufo-observationer for at vække politikernes og militærets interesse og få dem til at gå til bunds i mysteriet. Hvad skete der med de ambitiøse planer, og hvilke effekter har projektet haft, nu hvor det har eksisteret i syv år?

AF ANDREAS OHLSSON

I 1997 fortalte akutlægen Steven Greer i avisen "Share International", at han ville gøre noget ved den undertrykkelse, som militæret og højtstående personer i det amerikanske politiske system ifølge ham havde udført i mange år. Siden 1993 har han stået i spidsen for "Disclosure Project" (Projekt Afsløring) i et forsøg på at overbevise offentligheden og politikerne om, at ikke-jordiske ikke blot er virkelige, men også har fredelige hensigter.

En del af hans dagsorden er at skabe fredelige og holdbare relationer til de ikke-jordiske intelligenser, så Greer oprettede for en sikkerhed skyld også "Project Starlight" for at udvikle ideerne. Starlight-projektet skulle finde de videnskabelige beviser på de flyvende tallerkeners eksistens.

Steven Greer under pressekonferencen i National Press Club i Washington D.C. i maj 2001. (Foto: Declan McCullagh)

Steven Greer blev født i 1955 og bor i Charlottesville i staten Virginia i det østlige USA med sin kone og fire døtre. I mandebladet "Hustler" fortalte Greer for nogle år siden om sin første ufo-observation:

"Det var i begyndelse af 1960'erne, da jeg var otte eller ni år. Nogle nabodrenge og jeg så et diskosformet, vinduesløst objekt, som svævede lydløst for siden at forsvinde sporløst. Mine forældre sagde: 'Det lyder da morsomt' og ignorerede det, men jeg ved, hvad jeg havde set, og det ændrede mit liv." [1]

Denne tidlige hændelse satte måske sine spor i den unge mand, så han forsøgte at overbevise andre om de ikke-jordiskes eksistens?

I 1991 grundlagde Steven Greer sin måske mest kendte organisation *Center for the Study of Extraterrestrial Intelligence* (CSETI), som definitivt gik et skridt længere end SETI-projektet, som "kun" vil oplyse og fremfor alt lytte efter ikke-jordiske radiosignaler. CSETI ville derimod kommunikere med de ikke-jordiske, da initiativtagerne på forhånd vidste, at besøgende fra kosmos allerede befandt sig på Jorden. Greer bruger betegnelsen *Nærkontakt af femte grad* (CE-5), som drejer sig om at påbegynde gensidig kommunikation med de ikke-jordiske.

Nye energier

I juli 2007 startede han endnu et projekt, *Advanced Energy Research Organization* (AERO), som har til formål at udvikle nye former for energier til erstatning af de miljøfarlige og destruktive energikilder som fx kul, olie og kernekraft.

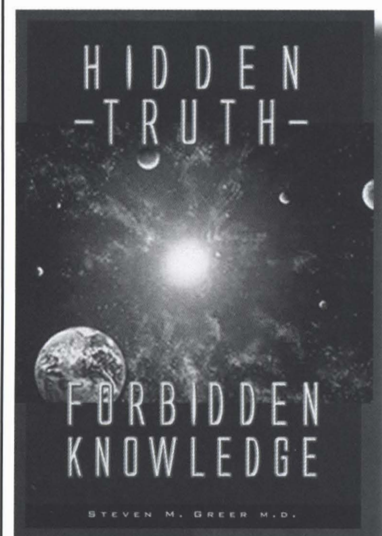
For dem, der gerne vil være med til at kommunikere med de kosmiske besøgende, tilbyder Greer kurser, der lokker deltagerne med at blive "Ambassadører i Universet". For 995 dollars kan de, der har lyst, få lov til at tilbringe en uge under stjernerne med Steven Greer og forsøge at få kontakt med de ikke-jordiske. Kurserne afholdes i North Carolina, Colorado og Californien, og to ud af tre kurser er ifølge CSETI's hjemmeside allerede fuldt optaget.

I den formular, man skal udfylde for at deltage i kurset, skal man ud over at erklære, at man er psykisk rask, også fortælle, om man virkelig er rede til kontakt med ikke-jordiske.

"Hvis det skulle føre til en oplevelse om bord på et rumskib og en mulig rejse til en anden planet, er du så villig og har muligheden for at deltage?", er også et spørgsmål, som skal besvares.

Man skal også oplyse, om man er klar til at forberede sine nære og kære på, at man kan blive nødt til at være væk fra både familie og job i længere tid, hvis kontakten med de ikke-jordiske viser sig at indebære disse muligheder.

Deltagelse i kurserne sker under forudsætning af, at man har sat sig godt ind i Greers bøger, men paradoksalt nok skal man ikke forvente, at de ikke-jordiske kommer som bevis på deres eksistens.

Kritikerne hævder, at Greers ufologiske initiativ snarere er en slags new age-influeret kursusvirksomhed, hvor han starter nye projekter i et forsøg på i det mindste at holde på sine mest trofaste sympatisører. Hans konference i 2001 lignede, ifølge hans modstandere, snarere et afsnit af "X-files" end en seriøs debat og gav nærmest et indtryk af at være studier i, hvordan konspirationsteorier fødes og udspredes.

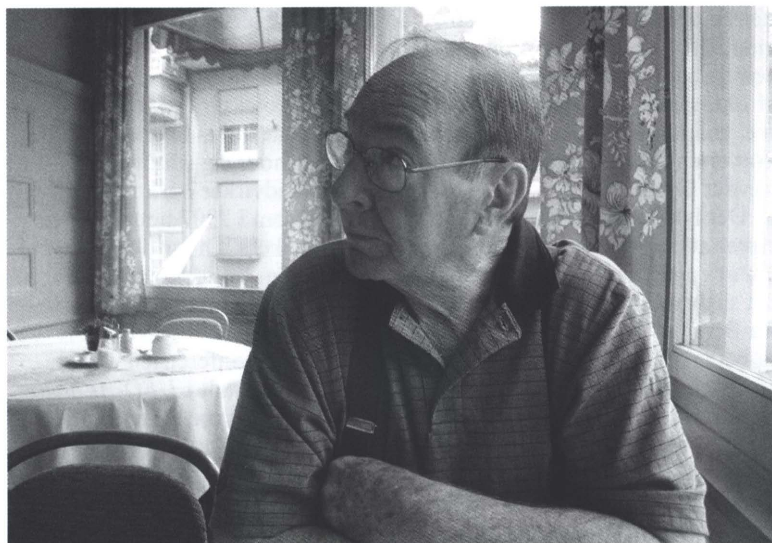
Ifølge Greer opdagede man allerede i 1940'erne og 1950'erne, hvordan de flyvende tallerkener blev drevet frem af elektromagnetisme, men det blev hemmeligholdt af højtstående myndighedspersoner helt op til i dag. De forskellige kontaktpersoner som George Adamski og Howard Menger påstod det samme for år tilbage.

Gasangreb mod ET

En af de mere absurde påstande fra Greer stammer fra en hændelse, som ifølge ham fandt sted i juni 1997. Greer påstod i en telefonsamtale med ufologen Christopher O'Brien, at han under en 20-30 minutter lang mental kommunikation med ikke-jordiske fik at vide, at de var blevet udsat for et gasangreb af amerikanske militære styrker ved Mount Blanca i Colorado. Oplysningerne blev offentliggjort på CSETI's hjemmeside den 23. februar 1998, men fjernet umiddelbart efter. Kort tid efter påstanden foretog Greer en drastisk kursændring og fik hjælp fra ufologen Steve Moreno, som dog ikke ville tillade, at oplysningerne om gasangrebet blev spredt yderligere. I stedet konstaterede Moreno, at Greers beskrivelse af gasangrebet var blevet "publiceret i en forkert sammenhæng og alt for hurtigt og under stor forvirring".

I ufologisk sammenhæng er Greer kendt for ikke at være så nøjeregnende med at kontrollere sine kilder. Han er blevet mest berømt gennem tv-serier som "Sightings", hvor han sammen med sine tilhængere tager på udflugter til den amerikanske ørken for at få telepatisk kontakt med ikke-jordiske.

Apollo-astronauten og sjette mand på Månen Edgar Mitchell erkender, at han samarbejdede med Greer i nogle år, men fik nok, da Greer begyndte at overfortolke, hvad han og andre personer sagde om ufo-fænomenet. Trods flere henvendelser om, at Mitchell ikke længere ville sammenkædes med Greers påstande, ligger informationerne stadig på Greers hjemmesider.

Apolloastronauten Edgar Mitchell støtter ikke længere Greer. (Foto: Clas Svahn)

Den 9. maj 2001 trådte en snes militærpersoner og andre embedsmænd frem med oplysninger om ikke-jordiske besøg på Jorden. Nu ville Steven Greer, som stod for mødet, sørge for, at alle hemmeligheder omkring ufo-observationerne blev fjernet. Greer havde slået på stortromme og lejet sig ind i National Press Club i Washington og sendte tilligemed pressekonferencen via nettet til omkring 250.000 netbrugere. En efter en fortalte de indbudte den ene fantastiske historie efter den anden. Blandt talerne var George A. Filer III (en tidligere major i det amerikanske flyvevåben), hærsergenten Clifford Stone og advokaten Daniel Sheehan.

"Hemmelig regering"

De engagerede i *Disclosure Project* nærer stor mistillid til myndighederne, hvilket Sheehan er et levende eksempel på. I 1977 blev han inviteret til Library of Congress og fik forelagt nogle ejendommelige fotos af et ikke-jordisk fartøj, som blev undersøgt af det amerikanske militær. Det lykkedes ham af smugle et foto, som siden førte til et langt møde mellem Sheehan og Jet Propulsion Laboratorys eksperter, ud. Hvad fotoet forestillede, og hvad resultatet af mødet med JPL førte til, står ikke klart.

Sidst i 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne blev Sheehan kendt som venstrefløjsaktivist, og han bakker Greers krav om at afvikle rumvåbenindustrien op. Han sluttede sig i 1980'erne til en gruppe kaldet Christic Institute, som fremsatte kontroversielle påstande som for eksempel, at CIA havde dannet en "hemmelig regering" med drab og lejemord på samvittigheden. Ifølge Christic Institute stod CIA også bag mordet på John F. Kennedy.

Steven Greer og hans tilhængere synes ikke at bekymre sig om, at mange mennesker kan have svært ved at forestille sig, at der findes holdbare videnskabelige belæg for, at ikke-jordiske besøgende er virkelige. Ifølge Disclosure Project er der masser af beviser på, at "de" eksisterer. Men hvorfor bliver det holdt hemmeligt og af hvem?

Svaret er, ifølge Greer, at der findes et militærindustrielt kompleks, som tilbageholder sandheden om ufoerne. Et antal såkaldte Black Projects og Ultra Black Projects arbejder inden for de hemmelige statslige budgetter med udviklingen af nye rumvåben. Det er dog ikke Kina og Rusland, som er målet for disse højteknologiske våbensystemmer, men ifølge Greers bærende teorier indgår de som skjold mod trusler fra ikke-jordiske. Kun meget få personer kender til det, og denne mørklægning er noget, som alle på højeste regeringsniveau kender til. Udvalgte personer i fx Det hvide Hus og CIA er involverede, og Greer mener, at omkring 200-300 personer i administrationen har kendskab til disse hemmeligheder.

"Spørgsmålet er mere komplekst, da det drejer sig om meget

▶

stærke personlige interesser, som man desperat forsøger at holde hemmelige, så længe de på grund af økonomiske, sociale, teknologiske, geopolitiske og andre grunde kræver en sådan mørklægning," hævder Greer. [2]

Det lykkedes i hvert fald for Greer at overbevise en tilhænger om at engagere sig noget ud over det sædvanlige. Lara Johnstone fra Berkeley i Californien blev så betaget af Greers udlægning af Disclosure Project, at hun sultestrejkede for at få præsident Bush til at afsløre de hemmelige informationer om regeringens påståede kendskab til ikke-jordiske civilisationer og deres rumskibe. Efter 44 dage på vand, frugt og diverse juicer opgav Johnstone sin sultestrejke uden at få opfyldt sine krav.

Projekt afsløring

Det seneste i rækken af Steven Greers projekter er *AERO*, hvor målet er at udvinde energi fra det, som befinder sig rundt om os. Greer medvirker også på en dvd, som udkom i 2007 under navnet "Fastwalkers", hvor de samme historier som tidligere tages op igen.

En svensk afdeling af Disclosure Project blev oprettet kort efter pressekonferencen i 2001, hvilket er omtalt i *UFO-Aktuellt* nr. 2/2003. "Projekt Avslöjande" ledes af Kim Forsell i Göteborg. Man har også oprettet en hjemmeside, som dog ikke er blevet opdateret siden 2005, og det ser ud til, at projektet er gået i dvale.

Jeg har selv kontaktet Disclosure Project utallige gange med specifikke spørgsmål omkring, hvad Steven Greer selv mener om ufofænomenet, og hvordan projektet skrider frem. Som svar er jeg blot blevet henvist til at læse mere på hjemmesiden.

Den, som venter på seriøse forsøg på at føre ufo-fænomenet ind i en politisk sammenhæng, kan i det mindste bruge Greers metoder som et advarende eksempel. Det ser med andre ord ud til, at det bliver meget svært at tage spørgsmålet op på dette niveau i USA. Efter over syv års virksomhed har Disclosure Project kun skabt nye projekter, men opnår de nogensinde konkrete resultater? ❑

Mange løfter, men ingen "fri energi"

I årevis har løftet om "fri energi" været et af Steven Greers varemærker. Energien skulle som en evighedsmaskine tages ud af rummets vakuum for at derefter at drive et apparat, som forvandlede den til elektricitet.

I et radiointerview i februar 2003 påstod Greer, at han havde set et sådant apparat med egne øjne og kaldte det "den vigtigste opdagelse i historien". Over for UFO-Sveriges Anders Persson lovede Greers repræsentant i Sverige, Kim Forsell, omkring en måned senere, at alt ville blive afsløret for offentligheden seks måneder senere.

Men den 15. april kom en ny meddelelse fra Steven Greer. Den mystiske opfinder havde indstillet al videre udvikling af sit apparat. I samme pressemeddelelse opfordrede Greer i stedet folk til selv at komme med forslag til apparater, som kunne udvinde fri energi og antityngdekraft.

Søger man i dag på "fri energi" på nettet, opdager man blot, at Greers løfte fortsat ser ud til at hænge i luften – om ikke i vakuumet selv.

Clas Svahn

Referencer:

1. "UFO:s What the Government Really Knows", *Hustler*, November 2005.
2. "Uncovering the big UFO cover-up", *Share International*, Vol. 16, nr. 9, november 1997, side 12; "Give Me Disclosure, or Give Me Death!", *Skeptical Inquirer*, Marts/April 2002, side 26-28; mail fra Christopher O'Brien 23/2 1998.
www.spartacus.schoolnet.co.uk/JFKsheehan.htm; updates@disclosureproject.org
www.avslojande.org/om.htm
www.disclosureproject.org
www.uprootmedia.org/index-2.html
http://aero2012.com/en/index.html
www.cseti.org

Kilde:

UFO-Aktuellt, nr. 1/2008

Oversættelse:
-for & kmh

SUFOI's mening om Disclosure Project

Via hjemmesiden www.ufo.dk bliver SUFOI ofte spurgt, hvad vi mener om "The Disclosure Project", og om vi ikke bare forsøger at skjule sandheden, når vi ikke gør et stort nummer ud af projektet. Forklaringen er den enkle, at Disclosure Project ikke kan fremvise nogen resultater, men endnu vigtigere er det faktisk, at vi anser manden bag projektet, Steven Greer, for at være utroværdig, hvilket også fremgår tydeligt af ovenstående artikel skrevet af Andreas Ohlsson fra UFO-Sverige.

På Disclosure Projects pressekonference den 9. maj 2001 i National Press Club i Washington fortalte omkring 20 ufovidner om deres oplevelser. En af Greers kronvidner, Clifford Stone, fortalte, at Jorden i øjeblikket besøges af 57 forskellige racer af ufonauter.

Selv i USA, hvor konspirationsteorierne ellers lever godt, er man ikke imponeret. En amerikansk ufolog udtalte lige efter Greers pressekonference: "Det er tydeligt, at Greer og hans gruppe ikke har undersøgt de påstande, som fremlægges. Og når det afsløres, kommer vi alle til at se ud, som om vi ikke er i stand til at skelne mellem sandt og falsk, og at vi alle tror på disse sager."

Kim Møller Hansen, formand for SUFOI ❑

Hæren som forsvandt i historiens tåge

En af de mest omtalte og måske også mest mærkelige af alle forsvindinger skal have fundet sted i Gallipoli i Tyrkiet i 1915. Ved Gallipoli var der under Første Verdenskrig en tredje front. Her forsøgte briter og franskmænd at lette presset på vest- og østfronten, hvor kampene var hårde.

AF CLAS SVAHN

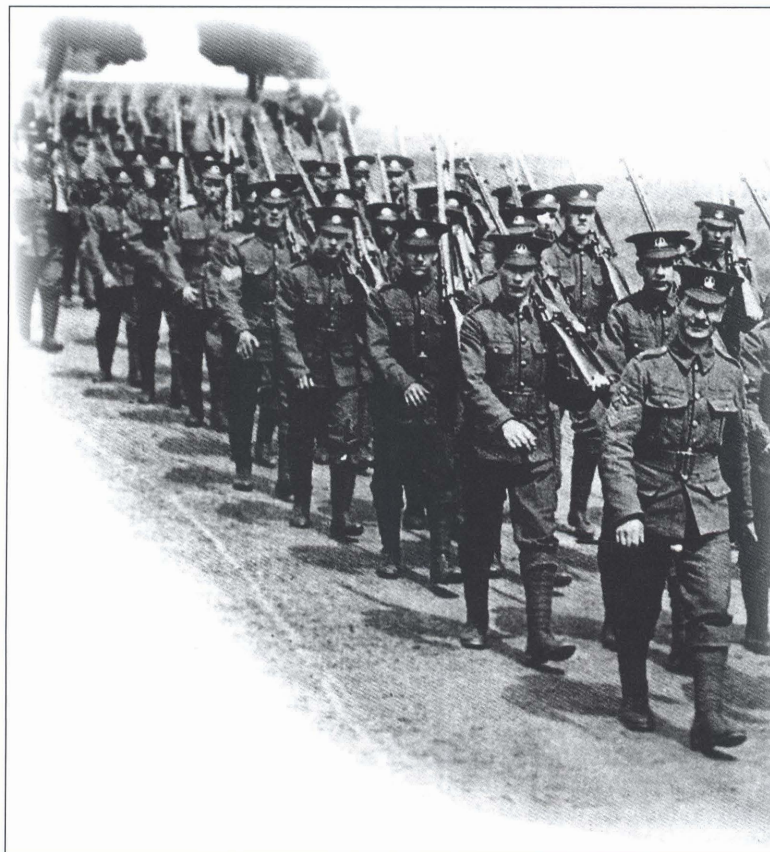
Midt under det langstrakte slag, hvor den tyrkiske hær havde gravet sig ned, og briterne angreb gang på gang, skete der noget, som siden er blevet omtalt i adskillige bøger og avisartikler. Begivenheden blev angiveligt overværet af nogle soldater fra New Zealand. Det nævnes ofte, at der var 22 soldater, men det er mere sandsynligt, at der blot var tre, og her handler det om, at i hundredvis af soldater fra "regimentet" 1/4 Norfolks blev set forsvinde ind i en mærkelig tåge midt på slagmarken under kampene ved Suvla Bay.

Historien om, hvad der skete, blev fortalt offentligt for første gang under et 50 års jubilæumsmøde, som newzealandske veteraner fra Første Verdenskrig havde i 1965. I mødet deltog ufologen Gordon Tuckey, som noterede, hvad han hørte. Han bad også de tre involverede ingeniørsoldater nedskrive deres oplevelser fra dengang.

En af dem, Frederick Reichart, berettede, hvordan han om morgenen den 28. august 1915 fra en høj kaldet Rhododendrum Spur havde set seks til otte skyer, formet som brødskiver og alle grå, svæve over et område kaldet Høj 60.

Høj 60 var erobret af de tyrkiske styrker og blev med jævne mellemrum angrebet af de allierede. Det, som undrede Reichart, var, at på trods af, at det blæste, bevægede skyerne sig ikke. Endnu en sky hang nær jorden. Reichart anslog den til at være 250 m lang, 60 m høj og lige så bred. Fra deres opholdssted mere end to km fra den usædvanlige sky, så soldaterne, at et helt britisk regiment startede en march mod Høj 60.

"Vi havde en perfekt udsigt til både denne sky og de andre, der svævede et stykke over jorden. Den var lysegrå som de andre skyer," skriver Reichart. Det, som siden skete, beskrev han sådan her 50 år senere:

"Da de nåede frem til skyen, marcherede de lige ind i den uden den mindste tøven. Men ingen af dem kom ud på anden side for at fortsætte mod Høj 60. Omkring en time senere, da de bagerste soldater var forsvundet ind i skyen, steg skyen til vejrs og sluttede sig til de øvrige skyer. Da vi så på dem igen, så alle skyerne ens ud, ligesom bær. Gruppen af skyer havde under hele observationen svævet på det samme sted, men så snart den enlige sky – den som kom fra jordoverfladen – havde nået deres niveau, begyndte alle at bevæge sig mod nord. Efter 45 minutter var alle forsvundet ud af syne."

I den tomme luft

Det regiment, som skulle være forsvundet, identificerede Reichart som 1/4 Norfolks, og hans beskrivelse genkendes af yderligere to soldater, R. Newnes og J. L. Newman.

Ifølge Reichart skulle et af de første krav, som briterne stillede Tyrkiet efter kapitulationen i 1918, have været at få udleveret de tilfangetagne soldater. Men svaret fra tyrkerne var, at de ikke havde sådanne fanger. Soldaterne så ud til at være forsvundet i den tomme luft.

Reicharts spændende beretning blev offentliggjort første gang i et lille newzealandsk ufo-tidsskrift med navnet "Spaceview" og dukkede senere op i forfatteren Brad Steigers bog "Strangers from the skies" fra 1966. Da var antallet af øjenvidner steget fra tre til 22, og antallet af forsvundne var blevet til mellem 800 og 4.000. I virkeligheden bestod 1/4 Norfolks af 266 officerer og soldater, så det kan næppe have taget en time for dem

▶

MJ-12 sagen

at marchere ind i "skyen", som Reichart påstår.

Steiger vendte tilbage til Gallipoli i sin næste bog "Flying saucers are hostile" fra 1967. Her har han bestemt sig for, at det var 250 mænd, som forsvandt, hvilket knapt nok kan betegnes som et helt regiment.

Første gang, jeg selv læste om hændelsen i et svensk blad, var da "Hemmets Journal" i maj 1975 bragte den i sin serie "Vad ska man tro?" under overskriften "Ett helt regemente försvann spårlöst". Artiklen er baseret på ufologen Jacques Vallées bog "Passport to Magonia", hvor Vallée gengiver den underskrevne vidneerklæring fra Reichart.

En af dem, som har interesseret sig for hændelsen i Gallipoli er professor og ufolog David Clarke i England. Med hjælp fra krigsdagbøger fra 1915 har han kunnet se, at Reichart med stor sandsynlighed forveksler 1/4 Norfolks med 1/5 Norfolks. Begge bataljoner var ankommet til krigsområdet den 10. august, blot et par uger før hændelsen angiveligt fandt sted. Blot to dage senere skulle de fleste soldater i 1/5 Norfolks være blevet dræbt, da deres officer Horace Proctor-Beauchamp førte 16 officerer og 250 mand mod tyrkerne i fuldt dagslys. Det sluttede i et blodbad, og øjenvidner rapporterede, hvordan bataljonen trængte ind i skoven, men at "ingen af dem nogensinde kom tilbage". Efter krigen fandt en britisk gravkommission spor efter nogle mænd fra 1/5 Norfolk, og kort efter opdagede man også en massegrav, hvor de jordiske rester efter Horace Proctor-Beauchamp og 180 andre kunne graves frem.

1/4 Norfolks og andre kom uskadte gennem Gallipoli-stridighederne. Ved at følge deres bevægelser i krigsdagbøgerne fremgik det, at samtlige overlevede kampene ved Gallipoli og fortsatte i aktiv tjeneste til slutningen af krigen. Ingen af dem forsvandt i en mystisk sky.

Krigsdagbøgerne afslører også andre vidner til hændelsen den 12. august, blandt andre brigademajor Villiers Stuart, som gennem en kikkert så Norfolks angribe. Stuart beskriver, hvordan han så, at bataljonen uden støtte angreb tyrkerne, og hvordan disse gik til modangreb. "Da det blev for mørkt til, at jeg kunne følge kamphandlingerne, frygtede jeg, at de blev udslettet," skrev han straks efter hændelsen.

Vidner til angrebet

Spørgsmålet er derfor, hvorfor de newzealandske soldater 50 år senere blander de to bataljoner sammen. Et af svarene er, at det skyldes de mange år, der er gået. Historikeren Nigel McCrery, som har forsket i hændelsen, tror, at det slag, som soldaterne husker, fandt sted den 21. august 1915, da de britiske tropper avancerede gennem "en perlefarvet tåge" mod den overlegne fjende. En anden soldat, som overlevede Gallipoli, Gerald Wilde, fortalte i 1966, hvordan han oplevede angrebet mod Høj 60 den 12. august, men uden at se nogen mystisk sky. Derimod husker han et rygte, som opstod om, at en gruppe soldater fra Sherwood Rangers "uden et spor forsvandt i en røgsky".

Det endegyldige svar angående 1/5 Norfolks forsvinden findes i den rapport, som kommissionen til udredningen af Gallipoli-sagen afleverede i 1916, men som forblev hemmelig til 1965. Heri beskrives en "underlig tåge", der den 21. august besværliggjorde det overtag, som briterne havde håbet på at få, da de planlagde at udnytte den blændende aftensol, som skinnede tyrkerne i øjnene. "Under angrebet kunne vi næsten ikke se fjenden," står der i rapporten.

David Clarke skriver, at han tror, at rygtet kan have blandet sig med en virkelig hændelse, idet ordvalg og udtryk tyder på det. "Tropperne, som de så marchere ind i den underlige tåge, var sandsynligvis Sherwood Rangers, men i krigens tåge blev deres identitet blandet sammen med 1/5 Norfolks, der deltog i et angreb en uge tidligere," skriver han.

Når man tænker på, at der var 34.000 soldater fra Storbritannien og de allierede i Gallipoli, og at mange af dem aldrig fik en grav med et navn på, så er nogle få hundrede soldaters forsvinden måske ikke særligt opsigtsvækkende.

Fundet i en massegrav

Historikeren Nigel McCrery skriver også i sin bog "The vanishing battalion", at en del af hændelserne omkring 1/5 Norfolks skæbne har været mørkelagt af briterne siden 1919. Dels for at skjule den militærstrategiske bommert, som kostede mændene livet, dels for ikke at afsløre en krigsforbrydelse begået af tyrkerne. Mange af de mænd, der blev fundet i massegraven, var nemlig henrettede, skudt i hovedet, og en af de få, som overlevede nedslagtningen, fortalte kort før sin død i 1969 om, hvordan han havde overværet henrettelserne.

Der er flere grunde til at gøre 1/5 Norfolks skæbne mere mystisk, end den antagelig var. Flere af dem var venner med kong George V, og militæret ville sikkert helst have, at kongen levede i den overbevisning, at de havde fået en ærefuld død i kamp – og ikke var blevet koldblodigt henrettet af fjenden.

De falske MJ-12 dokumenter

Det er ikke så overraskende, at denne spændende historie er blevet interessant for ufologer verden over. Interessant i den sammenhæng er også, at et dokument, der hævdes skrevet af den hemmelige MJ-12 gruppe, dukkede op i 1998 ("1st Annual Report") og indeholdt en henvisning til 1/4 Norfolks forsvinden. MJ-12 dokumentet var dateret 1952.

Netop denne oplysning afslører, at det pågældende MJ-12 dokument i sig selv er en forfalskning. Der står nemlig, at "den 12. august 1915 underskrev medlemmer fra New Zealands hærs First Field Company beedigede erklæringer om, at de så 1/4 Norfolks-regimentet forsvinde …". I virkeligheden eksisterede dette dokument ikke før 1965, altså 13 år efter, at det ifølge MJ-12 dokumentet skulle være skrevet.

På denne måde er Gallipoli-historien faktisk blevet endnu et søm i de forfalskede MJ-12 dokumenters ligkiste. ❑

Kilde:

UFO-Aktuellt, nr. 1/2008

Oversættelse:
-for & kmh

Uvidenskabeligt vrøvl

"*Flying Saucers and Science* giver et omfattende indblik i de videnskabelige fakta om de flyvende tallerkener ... bogen præsenterer også fængslende data om en lang række storstilede videnskabelige UFO-studier, som stort set ingen andre har diskuteret i detaljer ... "

AF KIM MØLLER HANSEN

Sådan lyder en del af den lokkende bagsidetekst på den seneste udgivelse fra Stanton T. Friedman. Kender man Friedmans tidligere meritter, ved man også, at netop sådan en tekst bør – når den bringes i sammenhæng med ham – tænde alle advarselslamper. Og når man har læst bogen, bekræftes man: Friedman fremlægger ingen videnskabelige beviser – kun de sædvanlige påstande, vredesudbrud rettet mod modstandere og afslappede forhold til fakta. Og med hensyn til den detaljerede diskussion af videnskabelige ufo-studier, skuffes man også: Friedman giver nogle sjaskede og enøjede referater af resultaterne af bl.a. Project Blue Book og Condon-rapporten. Det er gjort mere seriøst, vidende og omfattende af mange andre forfattere.

Friedman har været aktiv inden for ufologien siden 1960'erne, skrevet adskillige bøger, været medforfatter på endnu flere, holdt mere end 700 ufo-foredrag i USA, er fast taler ved alverdens ufo-kongresser, deltaget i mange amerikanske talkshows, populærvidenskabelige tv-udsendelser og radioprogrammer m.m. Desværre har han ikke udviklet sig igennem alle årene, men turnerer stadig rundt med sit gamle foredrag "Flying Saucers ARE real". De fleste af os bliver med tiden klogere eller dummere – under alle omstændigheder udvikler vi os i en eller anden retning. Sådan er det ikke med Friedman. Han er den samme som altid, så på den led skuffer hans nye bog ikke. Han ejer sandheden om ufoerne (og foretrækker betegnelsen flyvende tallerkener), og er man uenig med ham, er man betalt af den amerikanske regerings mørkemænd eller bare dum.

"Flying Saucers and Science" er trods sine 317 sider hurtig at læse. Det meste kender man nemlig i forvejen fra Friedmans tidligere bøger, artikler i *MUFON UFO Journal* etc. Faktisk virker bogen blot som et udvidet manuskript til de foredrag og tv-udsendelser, som Friedman er så kendt for. Han maler med den meget brede pensel og fortæller, at bevismaterialet for ikke-jordiske besøg er overvældende, men går aldrig i detaljer eller fremlægger selv det mindste lillebitte bevis. Sådanne banale småtterier er han ligesom hævet over.

Friedman bruger sin titel som atomfysiker til at fremstå som den alvidende, bedstefarlignende videnskabsmand, der øser ud af sin store viden til de undrende eller tvivlende tilhørere. Bare en skam, at han agerer så uvidenskabeligt.

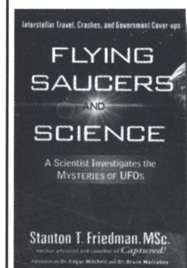
Stanton T. Friedman har tidligere skrevet bøgerne "Top Secret/Majic: Operation Majestic-12 and the United States Government's UFO Cover-up" og "Crash at Corona: The U.S. Military Retrieval and Cover-Up of a UFO". Friedman har hjemmesiden www.stantonfriedman.com. (Foto: Stanton T. Friedman)

Friedman begår også den fatale fejl – som i øvrigt ser ud til at kendetegne rigtig mange toneangivende amerikanske ufologer – at han opfatter observationsberetninger som 100 % objektive gengivelser af virkeligheden. Det er selvfølgelig sympatisk at tro på observatørerne. Det skal man som udgangspunkt også gøre, men samtidig er det en kendsgerning, at vi alle gengiver virkeligheden, som vi tror, den ser ud, fordi vi er afhængige af vores sanser, erfaringer, kulturelle baggrund, viden og mange andre faktorer. Men viden om perceptionspsykologi, sociologi og lignende fag stod åbenbart ikke på skemaet, da Friedman studerede på Rutgers University i New Jersey og University of Chicago.

Når en person fortæller, at han på nattehimlen har set et kraftigt lys, som lignede et aflangt rumskib med vinduer, ja, så siger Friedman, at observøren naturligvis har set et rumskib med oplyste vinduer. At der kunne være tale om en oplevelse knyttet til fx et rakettrin, der brænder op i atmosfæren, interesserer slet ikke Friedman, for der er jo mange lignende observationer Jorden rundt. Alene det beviser for Friedman, at der er tale om noget uforklarligt (= fremmede besøg fra rummet).

Når Betty Hill fortæller, at hun under sin bortførelse i et rumskib i 1961 så et stjernekort med Zeta 1 eller Zeta 2 Reticuli, jamen, så er det naturligvis et bevis på, at Jorden i dag får besøg af fremmede fra en planet nær disse stjerner.

Bagsideteksten afsluttes med ordene: "Når du har læst *Flying Saucers and Science*, vil dit syn på ufoerne have forandret sig for altid." Igen falsk varebetegnelse. Efter at have læst bogen har jeg samme syn på ufo-fænomenet, og jeg er (endnu engang) blevet bekræftet i, at nogen mennesker stiller sig tilfreds med luftige "beviser"på, at vi får besøg fra rummet. Mon samme "bevisførelse" kunne overbevise dem om, at Jorden er flad, og rygning er sundt? ❑

Stanton T. Friedman: "Flying Saucers and Science – A Scientist Investigates the Mysteries of UFOs: Interstellar Travel, Crashes, and Government Cover-Ups", 317 sider, illustreret, New Page Books 2008. US$ 16,99.

Afsender:

SUFOI
Postboks 95
6200 Aabenraa

Returneres ved varig adresseændring

POST B
PP DANMARK

Stefan Roslund
Nybykroken 17 bv
S-163 70 Spånga

Naturfænomener i billeder

Begejstring var min første reaktion, da jeg fik denne bog i hånden. Hvor kan man ellers på medrivende facon læse detaljerede beretninger om så forskelligartede naturfænomener som cirkelrunde, drejende isflager i ellers tilfrosne elve, kuglelyn, bisolsfænomener, lygtemænd eller huller i skyerne for den sags skyld?

Det er en god ufo-kollega, Clas Svahn, formand for UFO-Sverige, der er forfatter til den svenske bog "Stora boken om NATURFENOMEN", der udkom for kort tid siden. Clas Svahn er journalist og forfatter til en halv snes andre bøger om bl.a. ufo-fænomener og konspirationsteorier.

På trods af et personligt kendskab til forfatteren gennem mange år overraskes man alligevel over hans detaljerede noter til de enkelte hændelser, der viser, hvor tidligt i sit liv – nu i mere end 30 år – han på helt forskelligartede områder personligt har interviewet en masse mennesker, der har været ude for eller vidne til usædvanlige oplevelser i naturen, og samtidig har han ofte selv dokumenteret disse ting i form af egne fotografier.

Bogen indledes med et afsnit omhandlende is og sne, hvor bl.a. de meget specielle, store, runde, drejende isflager i ellers tilfrosne elve omtales. Forfatteren har endda selv vovet at hoppe ud på en sådan isflage og taget en karruseltur med den. Disse runde isflager ser ret så usædvanlige ud og har i visse ufo- og korncirkelkredse verden over fået sensationel omtale. I bogen beskrives og underbygges med udtalelser fra videnskaben, hvorledes dette fænomen opstår. I samme afsnit vises eksempler på, hvorledes gasudslip fra bunden af en sø om vinteren nemt giver indtryk af, at noget er faldet ned fra himlen og har lavet et ellers uforklarligt hul i isen. Meteoritter eller andet nedfald fra himlen har man nemlig aldrig fundet i forbindelse med disse huller.

Det er i det hele taget betegnende for bogen, at alle beretninger og mulige forklaringer på fænomenernes opståen til stadighed er underbygget og dokumenteret ved henvisninger til kilder, som i mange tilfælde er forfatterens personlige samtaler med observatører eller forskere.

Et måske i ufo-sammenhæng utroligt interessant kapitel drejer sig om lyn og elektriske udladninger i atmosfæren, herunder fænomenet kuglelyn, som der vises flere formodede billeder af. Andre kapitler handler om vandrende sten i ørkenen, flydende øer, store flyvende græstørv, usædvanlige skypumper, kæmpehagl og naturens egne snebolde, spejlingsfænomener i atmosfæren, ja bogen kommer med sine 192 sider vidt omkring.

Forfatteren lægger især vægt på øjenvidneskildringer af de talrige ejendommelige fænomener, der skabes af naturens kræfter, og som ved første øjekast kan virke utrolige. Bogens troværdighed styrkes egentlig blot yderligere af, at det så til gengæld heller ikke er alle fænomener, der gives en forklaring på. Der findes næppe en side i bogen, der ikke indeholder en tegning eller et fotografi, der underbygger eller illustrerer den spændende tekst.

Indrømmet: Bogen er meget svensk. Den omhandler en del usædvanlige naturfænomener, som ikke alle vil kunne opleves i Danmark, hvor vi ingen rivende elve har eller fjelde for den sags skyld. Men bogens usædvanlige indhold kunne godt fortjene, i en revideret udgave, at udkomme på mange andre sprog – herunder bestemt også dansk.

Begejstring var min første reaktion – den holder stadig.

Ole Henningsen

Clas Svahn: "Stora boken om NATURFENOMEN", Bokforlaget SEMIC 2008, 192 sider, illustreret, pris: 185 SEK. Kan bl.a. købes via UFO-Sveriges netbutik på www.ufo.se.